

Försvarshögskolan

Skydd eller maktutövning?

En feministisk kritisk diskursanalys av USA:s militära ingripande mot

Houthi-rebellerna 2024

Wilma Birger

Självständigt arbete, 15 hp

Statsvetenskap med inriktning krishantering och säkerhet

Påbyggnadskurs

HT 2025

Handledare: Kyungmee Kim

Antal ord: 14 762

Abstract

This thesis explores how the United States legitimized the military operation, *Operation Prosperity Guardian*, during the spring of 2024, in response to the Houthi attacks in the Red sea. Drawing on feminist critical discourse analysis, the study analyzes eleven official statements issued by U.S. authorities, to explore how assumptions about protectors, protected objects and predators are discursively constructed. The analysis is theoretically informed by the concept of *Masculinist Protection*, which highlights how gendered logics shapes security practices and legitimize the use of military violence. The results demonstrates that Houthi rebels, along with Iran, are discursively constructed as an irrational and aggressive threat that can be seen as a hyper masculine agent. Within this discursive framework, civilians, global trade and freedom of navigation are framed as vulnerable and in need of protection, which can be understood as a feminized construction of these entities. In contrast to Houthi and Iran, the U.S. positions itself as rational, responsible and necessary protector, which can be understood as a masculine protector. Through this role as a protector, the U.S. can legitimize military violence as a defensive response rather than an exercise of power. The study thereby highlights how the legitimization of military operations is discursively framed as protection, revealing how security logics are structured through gendered hierarchies.

Keywords: U.S, Yemen, Operation Prosperity Guardian, FCDA, masculinist protection, gender.

Innehållsförteckning

1. Inledning.....	4
1.1 Syfte och forskningsproblem.....	5
1.2 Frågeställning.....	6
2. Tidigare forskning.....	6
2.1 Beskydd i tidigare feministiska säkerhetsstudier.....	6
2.2 Tidigare användning av Masculinist Protection.....	8
3. Teoretiskt ramverk.....	9
3.1 Teoretisk bakgrund.....	9
3.2 Kärnlogik i Masculinist Protection.....	11
3.3 Staten och könade roller i säkerhetspolitik.....	12
4. Metod.....	12
4.1 Feministisk kritisk diskursanalys.....	12
4.1.1 Kritisk diskursanalys.....	13
4.1.2 Den feministiska kritiska diskursanalysen.....	14
4.2 Forskningsdesign och analysverktyg.....	15
4.3 Kritisk reflektion.....	17
5. Material.....	17
5.1 Avgränsning.....	18
6. Analys.....	19
6.1 Konstruktioner av hot och fiende.....	19
6.2 Framställning av sårbarhet.....	25
6.3 Konstruktion av ansvar och beskydd.....	30
7. Avslutning.....	35
7.1 Slutsats.....	35
7.2 Avslutande diskussion.....	37
7.2.1 Teori och metod.....	37
7.2.2 Tidigare forskning och forskningslucka.....	39
7.2.3 Framtida forskning.....	40
8. Referenslista.....	40

1. Inledning

Inom den traditionella synen på säkerhetsstudier framställs säkerhetspolitik och militär maktutövning ofta som en rationell och könsneutral praktik som fungerar mellan stater, på statlig nivå (Collins, 2022:2; Glaser, 2022: 27-28). Detta ifrågasätts emellertid av feministiska säkerhetsstudier som istället anser att internationella säkerhetsstudier är präglade av könade praktiker som skapar den verklighet som statliga och civila aktörer upplever (Peoples & Vaughan-Williams, 2021:55-58). Inom denna syn på säkerhet betonas att legitimeringen för användning av militära maktmedel i stor grad formas av diskursivt könade föreställningar om hot, ansvar och beskydd (Tickner, 1992:8-10; Enloe, 2014:119). Tidigare forskning visar även att den internationella politiken länge styrts av egenskaper som styrka, makt och autonomi, som historiskt sett varit egenskaper som associerats med maskulinitet (Tickner, 1992:1). Genom dessa könade egenskaper av styrka skapas en könad diskurs där stater intar en roll som beskyddande aktör, där även våld och kontroll över feminiserade aktörer kan legitimiseras som nödvändigt och moraliskt försvarbart för att skydda civila från såväl interna som externa hot (Young, 2003:7-8).

Denna typ av beskyddarlogik är något som USA har tillämpat tidigare, bland annat genom interventionen av Afghanistan 2001 (Young, 2003:17-20). Denna beskyddarlogik av USA anses haft sin början efter terrorattackerna mot World Trade Center den 11 september 2001, då USA inledde ett aktivt arbete för att förhindra terrorattacker runt om i världen (Amiara, 2024:111-112). Sedan 2001 har USA genomfört militära operationer gentemot flera geografiska platser. Under slutet av december 2023 meddelade USA att de, tillsammans med bland annat Storbritannien, skulle genomföra den militära operationen, *Operation Prosperity Guardian*, gentemot Houthi-rebeller, positionerade i Jemen (U.S. Department of War, 2023). Detta som ett svar på Houthi-rebellers offensiva angrepp gentemot civila fartyg som passerat genom Röda havet (BBC, 2025). Houthi-rebellerna motiverade angreppen som ett påtryckningsmedel gentemot USA och Israel, för att stoppa kriget i Gaza med fokus på att skydda Palestinier (Lund, 2024). Här riktades attacker i praktiken specifikt mot fartyg med varierande koppling till Israel och västvärlden (Lund, 2024). USA motiverar denna operation som nödvändig för att skydda och försvara civila och internationella handelsfartyg, men även för att skydda den internationella handeln (The White House, 2024c).

Mot denna bakgrund syftar denna uppsats att studera hur antagande om hot, ansvar och beskydd diskursivt konstruerats i amerikanska uttalanden gällande legitimeringen till det militära ingripandet mot Houthi-mål i Jemen. Genom att undersöka hur dessa begrepp språkligt och diskursivt formas, fokuserar uppsatsen på hur militära åtgärder konstrueras som nödvändiga, proportionerliga och moraliskt legitima. Centralt i analysen är hur denna diskurs kan förstås genom genusbaserade hierarkier, där maskulina och feminina egenskaper tillskrivs olika aktörer inom den internationella politiken, vilket kan förstås genom Iris Marion Youngs teori om *masculinist protection*. Särskild uppmärksamhet riktas mot hur USA konstruerat sig själva, Houthi-rebeller samt civila och internationell sjöfart, för att kunna legitimera den militära operationen ur ett feministisk perspektiv på säkerhet. Med hjälp av Feministisk kritisk diskursanalys som metod och *Masculinist Protection* som teoretiskt ramverk, belyser studien hur en fördjupad förståelse av könade föreställningar och genusrelaterade hierarkier kan fungera som legitimerande praktiker för användningen av militärt våld i samtida internationella relationer.

1.1 Syfte och forskningsproblem

Denna uppsats övergripande syfte är att fördjupa förståelsen för hur stater genom könade konstruktioner av beskydd, hot och skyddsobjekt kan legitimera militärt ingripande. Mer specifikt syftar uppsatsen till att belysa hur USA genom språket konstruerar antaganden gällande beskydd, hot och skyddsobjekt i legitimeringen av det militära ingripandet gentemot Houthi-rebeller i Jemen 2024. Här avser Youngs (2003) teori *Masculinist Protection* att förklara hur dessa föreställningar kan förstås i en genusbaserad hierarkisk kontext. Feministiska säkerhetsstudier har emellertid visat att dessa motiveringar inte är könsneutrala, utan präglas av genusbaserade maktstrukturer, där vissa aktörer konstrueras som beskyddare, medan andra som skyddsvärda eller hotfulla (Tickner, 1992; Young, 2003; Enloe, 2014; Sjöberg, 2016; Eduards et al., 2023). Därigenom har omfattande forskning utvecklats gällande kvinnors och mäns roller i krig och konflikter, samt hur maskulina och feminina attribut konstrueras och reproduceras i en inomstatlig kontext. Däremot är kopplingen mellan stater och dess säkerhet i en extern kontext i relation till genusrelationer inte lika studerat, vilket utgör denna uppsats forskningsproblem. Detta är ett problem eftersom det osynliggör genusrelationers påverkan på internationellt- och säkerhetspolitiskt agerande. Genom att undersöka hur USA:s säkerhetspolitiska diskurs konstruerar hot, beskydd och skyddsobjekt i

en internationell kontext, med särskilt fokus på genusdimensioner, avser uppsatsen att bidra till att fylla denna forskningslucka.

1.2 Frågeställning

För att uppfylla denna uppsats syfte har nedanstående frågeställningar formulerats:

- Hur skapas antaganden om beskyddare, skyddsobjekt och hot i USA:s legitimering av militärt ingripande gentemot Houthi-rebellerna i Jemen under månaderna januari till maj 2024?
- Hur kan dessa framställningar förstås genom teorin om *Masculinist Protection*?

2. Tidigare forskning

2.1 Beskydd i tidigare feministiska säkerhetsstudier

Inom fältet *feministiska kritiska säkerhetsstudier* presenteras ett perspektiv där kvinnor, genus och kvinnliga erfarenheter är inkluderade i den internationella säkerhetspolitiken (Peoples & Vaughan-Williams, 2021:49). Framställningen av genus är något som feministiska säkerhetsstudier anser viktig för att förstå den internationella politiken och staters agerande, där det framkommer att genus kan förstås som konstruktionen av femininiteter och maskuliniteter, inte som något naturligt, utan socialt konstruerat (Steans, 2013).

Tickner (1992) presenterar en feministisk ansats till säkerhetsstudier där män och maskulinitet framställs styrka, mäktighet, självständighet och rationalitet, där maskulinitet framställs som det som ska hantera staters utrikespolitik och nationella intressen. Vidare beskriver Tickner (1992:3) att definitionen av en patriot ses som en man, en soldat som skyddar sitt hemland, speciellt sina kvinnor och barn. Kvinnor framställs istället som svaga och emotionella, vilket är det som definierar de feminina karaktärsdragen i den internationella politiken (Tickner, 1992:9). Här framkommer även att eftersom det internationella systemet främst styrts av män, är den internationella politiken även maskulint bunden, där dessa föreställningar om att maskulinitet är så hårt hierarkiskt bundna att de fungerar som dolda i den internationella politiken (Tickner, 1992:8-10). Detta talar då för att stater ska agera med maskulina attribut för att skydda kvinnor och de feminina attributen från andra stater för att uppnå säkerhet, vilket skapar en makthierarki där de feminina attributen har ett svårare handlingsutrymme och är underkastade de maskulina (Tickner, 1992: 10).

Enloe (2014) bygger vidare på Tickners argumentation gällande att kvinnor och kvinnors erfarenheter länge har blivit utestängda från den internationella politiken, samt att staters status bygger på maskulint kodade attribut och mäns kontroll över kvinnor. Även här framställs män som nationens beskyddare, där män förväntas att försvara kvinnorna, som ses som nationens kultur och de som ansvarar över barnen (Enloe, 2014:119). Det framkommer här att de framställningar som människor har om genus skapar den rådande säkerhetspolitiken och världsbild (Enloe, 2014). De ovanstående källorna bidrar med en förståelse av tidigare forskning av internationell säkerhet ur ett feministiskt perspektiv, där maskulinitet och kvinnors frånvaro från den internationella politiken upprätthåller en hierarki kopplat till genus. Däremot förklaras inte hur dessa maskulina attribut som beskyddare legitimerar militärt agerande gentemot andra stater för att skydda kvinnor eller medborgare som anses vara svagare.

Däremot presenterar Agerberg och Kreft (2023:854) beskydd som en genusrelaterad och sexistisk föreställning om kvinnor som ofarliga, oskyldiga och i behov av beskydd. Här porträtteras män som de som står för försörjningen och beskydd, medan män som begår brott som sexuellt våld förlorar sin manlighet och makt (Agerberg & Kreft, 2023:857). Denna artikel är intressant eftersom den illustrerar hur normer kopplade till könad skyddslogik kan legitimera interventioner av västerländska stater i andra länder genom narrativ som beskriver den som genomför interventionen som en beskyddare (Agerberg & Kreft, 2023:863). Däremot är huvudfokuset hur västerländska staters medborgare skulle acceptera en intervention med detta narrativ, inte hur specifika stater legitimerar sina interventioner utifrån en diskurs där genusrelaterade maktrelationer i form av feminina och maskulina attribut går att bevittna i språket.

Detta är däremot något som går urskilja i Torunn Wimpelmanns (2017) bok *The pitfalls of protection: gender, violence and protection in Afghanistan*. Här presenteras vilka fallgropar det kan innebära att inta en beskyddarroll, där internationella organisationer, genom bistånd, kan hjälpa kvinnor att uppnå säkerhet, i länder där lagstiftning positionerar kvinnor i osäkerhet. Samtidigt skapas ett beroende till internationella aktörer eftersom dessa kvinnor utan detta beskydd riskerar att förlora sina liv eftersom de inte följt den statliga lagstiftningen (Wimpelmann, 2017). Denna förståelse för hur ett maskulint kodat beskydd kan agera som en hjälpande hand för kvinnor, men även resultera i en beroendeställning och en dold

maktdynamik, är central för denna uppsats. Däremot belyses inte specifikt hur handlingarna är legitimerade genom en genusrelaterad diskurs, vilket denna uppsats är menad att göra. Samtliga av dessa ovannämnda källor är relevanta för denna uppsats eftersom de diskuterar hur maskuliniteter presenteras i en internationell kontext och hur maskulinitet kan kopplas till projektionen av beskydd. Däremot finns det fortfarande en forskningslucka gällande vilken diskurs som USA använder för att legitimera sitt militära agerande i Jemen, vilket denna uppsats syftar till att fylla.

2.2 Tidigare användning av Masculinist Protection

Den maskulina beskyddarlogiken som ett teoretiskt ramverk framställs av Iris Marion Young (2003) och beskriver hur aktörer i maktpositioner konstruerar en diskurs som beskyddare över individer som konstruerats som sårbara eller i behov av beskydd. Denna teoretiska ram utgör grunden för denna uppsats, där detta avsnitt är avsett att bidra med en översikt av teorins tidigare användning. Cecilia Åse (2015) tillämpar teorin på Norrmalmstorgsdramat 1973 och visar hur en maktkamp uppstod mellan stat och individ gällande vilken aktör som gavs rätten att inta en beskyddarroll för att legitimera våldshandlingar. Artikeln är relevant för denna uppsats eftersom den illustrerar hur maskulint beskydd skapar genusrelaterade hierarkier och legitimerar underordning i krissituationer (Åse, 2015:603). Den lyfter även den intressanta aspekten att beskyddarlogiken framställs som god och välvillig, samt den makt detta skapar. Detta bidrar med en förståelse för hur stater konstruerar auktoritet i relation till individer genom genus och en maskulin beskyddarlogik. Däremot begränsas studien till att analysera en intern kontext och behandlar inte hur beskyddarlogiken kan användas i en extern kontext.

Även Rahaf Aldoughli (2019) använder *Masculinist Protection* för att förklara statens auktoritet gentemot sina medborgare. Här appliceras teorin på den syriska Ba'athismens ideologi och visar hur staten genom patriarkala lagar positionerar sig som maskulin beskyddare över kvinnor (Aldoughli, 2019:1). En intressant aspekt som denna artikel lyfter är att den maskulina beskyddarlogiken kan förklara hur stater kan legitimera patriarkala diskurser eftersom de intar en position som beskyddare. Likt Åses artikel formulerar denna artikel hur staten genom en genusbaserad diskurs genomför en maktutövning där staten positioneras som beskyddare gentemot kvinnor som är i behov av beskydd. Men även Aldoughli begränsar studien till att innefatta relationer mellan stat och medborgare, där externa hot utesluts.

Det externa hotet är något som Hannah Partis-Jennings (2017) adresserar genom att studera hur maskulint beskydd fungerar i internationella och hybrida kontexter, inriktad mot fredsbyggande i Afghanistan. Studien visar hur maskulint beskydd och säkerhetspraktiker används av internationella aktörer i Afghanistan, där kvinnor och feminina aktörer positioneras i en beroende och underordnad ställning (Partis-Jennings, 2017:411-412). Denna studien visar hur *Masculinist Protection* kan användas på mellanstatlig nivå, vilket är användbart för att förstå hur mellanstatligt agerande kan legitimera maktutövning på andra staters territorium, vilket är användbart för denna uppsats för att utvidga förståelsen för den maskulina beskyddarlogiken. Däremot belyser inte denna tidigare forskning det empiriska fall som denna uppsats är ämnad att göra, vilket bidrar till uppsatsens relevans. Det finns emellertid ingen tidigare forskning som demonstrerar hur USA:s legitimering för militärt ingripande i Jemen 2024, vilket bidrar till relevans för denna uppsats.

3. Teoretiskt ramverk

Detta avsnitt syftar till att förklara det valda teoretiska ramverket, *Masculinist Protection*, som ska användas för att genomföra analysen av det empiriska materialet. Denna teorin ska användas eftersom den ger en förklaring till diskurser gällande säkerhetspolitiken och genusrelationers påverkan på mellanstatliga relationer, staters identitet och de maktdimensioner som genus medför. Detta är användbart eftersom det förklarar hur stater genom genusediskurser kan legitimera tilltagande av våld och kontroll för att nå sina säkerhetspolitiska mål.

3.1 Teoretisk bakgrund

Inom det feministiska fältet för säkerhetsstudier kritiserar traditionella säkerhetsstudier för att framställa män och maskulinitet som starka, mäktiga, självständiga och rationella, medan kvinnor och femininitet framställs som svagt, emotionellt och i behov av maskulint beskydd för att uppnå säkerhet (Tickner, 1992:3, 8-10; Enloe, 2014: 119). Men detta innebär även att feminina attribut blir positionerade som hjälplösa, vilket skapar en genusrelaterad maktstruktur där femininiteter behöver underkasta sig maskulint beskydd för att uppnå säkerhet (Tickner, 1992:10). I samband med krig och våldsutövande innebär detta att militärt våld kan legitimeras som en maskulin beskyddare som står för kvinnors och barns säkerhet, vilket skapar en beroendeställning (Sjoberg & Peet, 2011: 164). Viktigt att nämna är däremot att det som menas med att män vill skydda kvinnor i krig inom feminismen är inte tvunget är

könsbundet, utan till maskulina attribut som anses vilja skydda feminina attribut som anses vara i behov av skydd i en väpnad konflikt (Sjoberg & Peet, 2011: 167).

Det framkommer även att stater konstruerar sin identitet genom genusbaserade praktiker, där det förekommer ett särskilt fokus på det som framställs som maskulint respektive feminint, i koppling till hur stater förstår hot, legitimerar våld och definierar sin roll i den internationella politiken (Sjoberg, 2013:140-150). Det framkommer även att en stat som anses vara militaristisk reproducerar den maskulina idén om män som hjältar och goda soldater kopplade till ledarskap (Sjoberg, 2013:142). Denna maskulinitet har som uppgift att skydda civila och det goda som finns i samhället, medan det femininas uppgift är att vara i behov av beskydd och försvar (Sjoberg, 2013:144). För att definiera maskulinitet, skapade Connell begreppet *hegemonisk maskulinitet* som belyser relationer av allians, dominans och underkastade, mellan olika typer av maskuliniteter (Connell, 2005:37). Begreppet kan även beskrivas som en genuspraktik som förkroppsligar problemet med patriarkatets legitimitet, där femininitet positioneras i en underlägsen position (Connell, 2005:77). Denna hegemoniska maskulinitet kan även appliceras på rika staters politik, vilket gör att maskulinitet kan förklara varför och hur stater legitimerar våld genom genusrelaterade praktiker (Connell, 2005:205).

Denna uppsats kommer att utgå från Iris Marion Youngs (2003) teoretiska ramverk, *Masculinist Protection*, för att belysa de genusrelaterade maktrelationer som uppstår i diskursen gällande beskyddare, skyddsobjekt och hot och dess legitimering för användning av militärt våld. Teorin har sin grund i antagandet att traditionella säkerhetsstudier utesluter genus från den internationella politiken, vilket bidrar till att maktdimensioner kopplade till maskulint och feminint kodade egenskaper i den internationella säkerhetspolitiken inte belyses. Här ligger fokus på konstruktionen av beskyddare, hot och skyddsobjekt samt hur genusbaserade maktrelationer mellan dessa positioner formar strukturer som legitimerar statlig våldsanvändning och kontroll (Young, 2003). Denna teori anses användbar för denna uppsats eftersom den kan förklara hur USA genom en maskulin beskyddarlogik legitimerar användning av militärt våld, vilket bidrar till att belysa genusrelaterade maktstrukturer och besvarar denna uppsats frågeställning.

3.2 Kärnlogik i Masculinist Protection

Teorins kärna går att skåda i tre centrala genuspositioner som beskrivs som beskyddare, hot och skyddsobjekt. Beskyddaren anses vara den goda maskulina aktören, som Young beskriver som den "gode mannen". Denna aktör tillskrivs attribut som modig, omhändertagande, ansvarstagande och den som med välmening vill skydda feminiserade aktörer (Young, 2003: 4, 13). Denna aktör porträtteras även som civiliserad, kontrollerad och rationell i sitt beslutsfattande (Young, 2003: 3, 10) . Men det anses även finnas en "ond man" som representerar hotet för femininiteter. Denna maskuline aktör besitter attribut som självupptagen, aggressiv och dominant som vill agera i överlägsenhet gentemot femininiteter (Young, 2003:4). Denna aktör är den "gode" mannens motsats och porträtteras som ociviliserad, okontrollerad och irrationell i sitt beslutsfattande och agerande, vilket utgör det centrala hotet mot det feminiserade skyddsobjektet (Young, 2003:4).

De feminina attributen kännetecknas av egenskaper som svag, hjälplös och i behov av och förtjänt av den goda maskulinitetens skydd (Kreft & Agerberg, 2024: 276). Även inom de feminina attributen finns det goda kontra dåliga egenskaper. De goda feminina attributen är tacksamma för det maskulina skyddet och underordnar sig med glädje denna välvilliga aktör för att den gör det som anses vara bäst för den feminina aktören (Young, 2003: 4, 14). Denna uppoffring av den egna viljan skapar en dold maktutövning av den goda maskulina aktören eftersom denne, genom att framstå som god och välvillig, möjliggör ett upprättande av kontroll över den feminina aktören, en kontroll som även skapar ett beroende för den upplevda säkerheten (Young, 2003: 6). Om den feminina aktören däremot inte vill underkasta sig det maskulina beskyddet anses denne som en dålig femininitet som det är fritt för den onda maskuliniteten att dominera över (Young, 2003: 14).

Viktigt att nämna är att det inte specifikt behöver vara män som besitter goda kontra onda maskulina egenskaper och kvinnor som besitter feminina egenskaper som offer. Teorins grund ligger i att maskulina och feminina attribut kan tilldelas både manliga och kvinnliga aktörer, där fokus ligger på genusladdade egenskaper (Young, 2003:13). Dessa maskulina och feminina attribut kan sedan tilldelas stater och andra aktörer för att genom maktdimensioner legitimera våldshandlingar.

3.3 Staten och könade roller i säkerhetspolitik

Vidare beskriver Young (2003) hur dessa genusmärkta rollfigurer som beskyddare, skyddsobjekt och hot kan tillskrivas stater i diskursen om säkerhet. Här presenteras en framställning av den egna staten som god maskulint kodad beskyddare, medan medborgarna konstrueras som femininiserad och därmed i behov av beskydd. Denna logik utgör grunden för det Young benämner som *säkerhetsstaten*, som innefattar både en intern och extern dimension (Young, 2003:8).

Den interna dimensionen innebär att staten definierar hot inom sina egna gränser, vilket i diskursen framställs som ett uttryck för en ond maskulinitet. För att hantera detta interna hot legitimeras olika former av övervakning och kontroll av befolkningen, exempelvis genom kameraövervakning (Young, 2003:8). Den externa dimensionen innebär att andra stater porträtteras som aggressiva och okontrollerade, som en hypermaskulin fiende. Detta bidrar till att staten, som är skyldig att upprätthålla sin roll som beskyddare, anses vara i behov av att använda sitt militära försvar eller annan våldsmakt (Young, 2003:8). Samtidigt kan stater även tillsättas en femininiserad position om de inte kan upprätthålla denna beskyddarlogik, där de då framställs som beroende av en maskulint kodad stat, vilket skapar en hierarkisk ordning mellan stater i den internationella politiken.

Genom dessa diskurser gällande säkerhet reproducerad genusbaserade hierarkier, där beskyddarrollen associeras med maskulinitet och styrka, medan skyddsobjektet konstrueras som femininiserat, sårbart och i behov av hjälp, samt ett maskulint hot som är en aggressiv maskulinitet. Denna genuslogik om beskydd organiserar maktförhållanden inom stater och mellan stater där vissa aktörer ges legitimitet att använda kontroll och våld, medan andra får inta en underordnad position av beroende, vilket påverkar den säkerhetspolitiska ordningen (Young, 2003: 7-9).

4. Metod

4.1 Feministisk kritisk diskursanalys

Den metod som valts för att analysera hur antaganden om beskydd, skyddsobjekt och det upplevda hotet konstrueras i USA:s retorik gällande militär användning i Jemen, samt hur genus kan definieras i denna konstruktion, är en feministisk kritisk diskursanalys (FCDA).

Den kritiska diskursanalysen har en utgångspunkt i lingvistik och utgår ifrån att språket är en handling som kan användas för att skapa och upprätthålla sociala maktstrukturer (Borelius & Seiler Brylla, 2018: 305; Bryman et al, 2021:601). FCDA fungerar därigenom som en underkategori till kritisk diskursanalys, för att analysera hur ojämlika maktförhållanden och språket konstrueras efter en patriarkal ideologi (Burnett, 2024: 361-363). Eftersom denna studie ska utgå ifrån teorin *Masculinist Protection* anses metoden vara den mest passande, eftersom den möjliggör en analys av hur maktdimensioner kopplas till maskulina och feminina attribut. För att skapa en god förståelse för den valda metoden kommer först en genomgång av kritisk diskursanalys, därefter en redogörelse för FCDA och hur den kommer att användas för denna studie.

4.1.1 Kritisk diskursanalys

Den kritiska diskursanalysen är en egen gren av diskursanalys, som har sin grund i antagandet att språket har en stor inverkan i upprätthållandet av maktstrukturer och ojämlikhet i samhället (Borelius & Seiler Brylla, 2018: 305; Bryman et al, 2021:601). Här ses språket som en del av vår upplevda verklighet och påverkar våra föreställningar om det sociala och utövandet av makt (Bryman et al., 2021: 601). En kritisk diskursanalys ses därför som ett paraplybegrepp för forskning där språket används som verktyg för att analysera material, exempelvis texter, med fokus på bland annat metaforer, ord och kategorier, samt argumentation (Boréus & Seiler Brylla, 2018:305). Fokus ligger på att studera varför vissa formuleringar är mer privilegierade, medan andra osynliggörs och marginaliseras, där diskursen redogör för en meningsskapande process (Bryman, 2016: 651). Detta innebär även att denna metod har ett interpretivistiskt förhållningssätt, vilket innebär att den sociala verkligheten betraktas som socialt konstruerad, med betoning på förståelsen av hur människor skapar, uppfattar och tolkar sin verklighet (Bryman et al., 2021:45-46).

Den centrala skillnaden mellan diskursanalys och kritisk diskursanalys är att den kritiska diskursanalysen har som syfte att undersöka hur språket kan upprätthålla eller utmana makt och social orättvisa för att analysera kopplingar mellan språk och samhälle (Bryman et al., 2021: 601). Eftersom huvudsyftet med denna studie är att studera hur språket konstruerar maktrelationer relaterade till genus, anses den kritiska diskursanalysen vara den metod som är mest relevant för studiens syfte. Med en feministisk inriktning på denna metod går det ovan

nämnda förhållandet att analysera hur genusrelaterade strukturer framställs i retoriken och hur dess makt är kopplat i genus (Burnett, 2024).

4.1.2 Den feministiska kritiska diskursanalysen

FCDA fungerar som en inriktning på den kritiska diskursanalysen, men synliggör hur diskurser skapar och upprätthåller könade maktrelationer (Lazar, 2007:141). Denna metod utgörs av en poststrukturalistisk ansats, vilket innebär att diskurs inte ses som objektiva eller neutrala, utan något som vi människor skapar genom språket (Burnett, 2024; 367-368).

Den feministiska kritiska diskursanalysen beskrivs främst av Lazar (2007:145-155), som framhäver fem nyckelprinciper för metodens praxis; analytisk aktivism, ideologisk struktur, komplexitet, (de)konstruktion, samt reflexivitet. Det centrala för den analytiska aktivismen är en analys som syftar till att förklara hur den analyserade diskursen av makt upprätthåller och skapa förtryckande sociala strukturer och relationer i koppling till genus och på detta sätt bidra till social förändring (Lazar, 2007:145). Den analytiska aktivismen anser att det finns ett samband mellan teori och praktik, samt belyser förhållandet mellan kunskap och makt. Detta gör att det skapas ett stärkt förtroende och trovärdighet för FCDA som analytisk ansats (Burnett, 2024:367). Den andra principen utgår ifrån en förståelse av genus som en *ideologisk struktur* där materiella intressen och de som har att vinna på strukturen undanhålls, där kön och genus kan förstås som ett sätt att tilldela individer ojämlika roller och egenskaper. Denna uppdelning framställs då som naturlig för att kunna överleva och reproducera det sociala samspelet (Burnett, 2024:367-368).

Lazar (2007:148) presenterar i nyckelprincipen *komplexitet* hur genus och maktrelationer går djupare än att endast studera det nutida. Denna del belyser vikten av att forskare synliggör hur femininitet och maskulinitet är historiskt och kulturellt bundna. Viktigt att belysa är även att könat förtryck tar sin form i antaganden om ras, klass, sexualitet, ålder, kultur och geografi, vilket gör det viktigt för forskare som använder FCDA att undvika att generalisera i könade kategorier (Burnett, 2024:368). Den fjärde nyckelprincipen är *dekonstruktion* av genus, där forskaren betonar att genus är en performativ handling, vilket innebär att genus och kön är en aktiv handling som konstrueras och återskapas i diskurser både i tal och text (Lazar, 2007:149-151). Genom denna princip fördjupas förståelsen för hur strukturella maktförhållanden kopplade till genus upprätthålls och utmanas. Detta kritiska sätt att studera språkliga diskurser gör det möjligt att utmana föreställningar som upprätthåller ojämlika

maktförhållanden kopplade till genus och kön (Lazar, 2005:149-151). Den sista principen är *reflexivitet* och berör hur feministiska forskare behöver vara självreflexiva och kritiska gentemot sina egna antagande och teoretiska position i utövandet av sin forskning (Lazar, 2005:152-153). Genom en aktiv reflektion gällande sin egen position i forskningsprocessen kan forskare undvika de brister, inom den liberala ideologin, som annars skulle riskera att reproducera föreställningen att alla bör analyseras utifrån samma förutsättningar, en föreställning som i sin tur kan försvåra förändringen av könsrelaterade strukturer (Lazar, 2005:152-155; Burnett, 2024:368). Dessa hålls i åtanke genom forskningsprocessen, där särskilt fokus läggs på analytisk aktivism, reflexivitet och de(konstruktion) i uppsatsens forskningsprocess.

4.2 Forskningsdesign och analysverktyg

Denna uppsats är utformad som en fallstudie, där USA:s *Operation Prosperity Guardian* gentemot Houthi-rebeller utgör det empiriska fallet, med fokus på djupgående processer som präglar detta fall (Bryman et al., 2021: 89-90). Denna uppsats kommer även att genomföras med en abduktiv ansats. Det abduktiva förhållningssättet fungerar som en sammanslagning mellan ett deduktivt och ett induktivt förhållningssätt (Bryman et al., 2021:43). Detta innebär att undersökningen rör sig mellan det empiriska materialet och teori, där teori och empiri studeras parallellt (Capelán & Göransson, 2021:135). Detta för att denna uppsats inte syftar till att bygga en ny teori, likt det induktiva förhållningssättet, då uppsatsen får stöd av feministiska perspektiv och uttryck (Bryman et al., 2021:41). Samtidigt innehåller inte uppsatsen heller fasta teoribaserade hypoteser, där en strikt kodning testar om teorin fungerar, likt det deduktiva förhållningssättet (Bryman et al., 2021:38; Esaiasson et al., 2024:81). En risk med en deduktiv ansats är att forskaren aktivt endast finner det denne letar efter och utesluter andra viktiga aspekter. Detta skulle kunna bidra till att teorin tvingas på materialet, istället för att använda teorin för att förklara de observationer som gjorts. Med ett abduktivt förhållningssätt kommer denna uppsats istället inledas med observation av det empiriska materialet och sedan försöka förklara det som hittats genom att gå fram och tillbaka mellan det empiriska materialet och teorin om *Masculinist Protection*, för att urskilja och identifiera genus- och säkerhetsrelaterade diskurser (Bryman et al., 2021:43).

Vid observation av materialet läggs fokus på uttalanden från amerikanska myndigheter och hur de formulerar hotbild och legitimering för det militära ingripandet mot Houthi-mål i Jemen. Eftersom uppsatsen ämnar att studera säkerhetsrelaterade diskurser kopplade till genus kommer läsning fokuseras till uttalanden gällande beskydd, hotbild, andrafiering, skyddsobjekt, försvar etcetera att vara det centrala för att förstå den rådande diskursen ur FCDA. Detta eftersom det är centrala delar av den valda teorin och tidigare forskning inom feministiska säkerhetsstudier (Young, 2003; Tickner, 1992).

Denna uppsats kommer därför att fokusera på att först genomföra en öppen kodning av vilka diskurser och upprepningar som förekommer i materialet. Fokus ligger på att identifiera hur militärt ingripande legitimeras genom en språklig konstruktion av föreställningar om hot, ansvar, sårbarhet eller trygghet. Här läggs även fokus på att urskilja uttryck för maskulint kodade egenskaper som styrka, rationalitet och beslutsamhet, samt negativt kodade maskulina egenskaper som står i motsättning till dessa egenskaper (Tickner, 1992:3, 9). För att även urskilja feminiserade aktörer kommer uppsatsens observation att studera uttryck för sårbarhet och passivitet (Young, 2003: 5). I en säkerhetskontext är det uttryck som “defence/defend”, “safe(ty)/security”, “protect(ion)”, “threat”, “illegal”, “vulnerable/vulnerability”, “in need”.

Därefter kopplas denna kodning till hur teorin om *masculinist protection* kan användas som tolkningsverktyg för att analysera hur diskursen producerar könade logiker av beskyddare, skyddsobjekt och hot. Tolkningen kommer då att fokusera på hur den maskulina beskyddaren ges legitimitet att agera, hur skyddsobjektet feminiseras som i behov av beskydd och hur hotet kan förstås som en andrafiering av en hotfull maskulinitet för att legitimera våldshandlingar. Teorin används då inte som ett strikt kodschema, utan låter materialet forma hur teorin kan användas för att en feministisk förståelse av maktrelationer ska kunna växa fram.

Nedanstående framgår den öppna kodning som ställs till materialet vid läsning för att kunna skapa en grund för analysen:

Tolkningsfrågor	Koppling till teorin	Exempel på uttryck
Hur representeras skydd och säkerhet?	Kan detta förstås som “maskulint beskydd”?	“protection”, “safety”, “defense”.
Vem framstår som sårbar?	Kan detta förstås som “den	“vulnerable”, “innocent”, “in

	feminiserade befolkningen”?	need”.
Hur konstrueras hotet?	Kan detta förstås som “det hotfulla andra”?	“thereat”, “irrational”, “illegal”.

4.3 Kritisk reflektion

Att använda sig av en typ av kritisk diskursanalys innebär att analysen kommer innehålla subjektiva antaganden och inte enbart producera objektiv forskning (Boréus & Seiler Brylla, 2018: 341). Genom FCDA framhävs vikten av reflexivitet hos skribenten, där självmedvetenhet är en viktig del av forskningsprocessen (Lazar, 2007: 152). Det är därför viktigt att uppmärksamma att uppsatsens analys av konstruktionen av beskydd, skyddsobjekt, samt deras koppling till genus oundvikligen präglas av en viss subjektivitet i forskningsprocessen. Därför är denna uppsats, genom mina antagande och erfarenheter, begränsad till min uppfattning av det utvalda materialet, teorin och metoden, vilket gör att det finns en risk för bias. Samtidigt är det den delning som delar kritiska studier från traditionella studier, där de kritiska studierna anser att forskare ska använda sin kunskap och privilegier för att utmana maktstrukturer (Boréus & Seiler Brylla, 2018: 341). Uppsatsens abduktiva förhållningssätt begränsar även uppsatsen till att slutsatserna som uppstår från observationen anses vara rimliga i förhållande till analysen, men är inte heller helt säkra och kan möjligtvis förklaras på andra sätt med andra perspektiv (Bryman et al., 2021: 43).

5. Material

Det empiriska materialet utgörs av elva olika uttalanden mellan den 1 januari och 30 maj 2024. Materialet från januari omfattar sex uttalanden, varav två från Vita huset, ett från president Joe Biden, ett från USA:s flygvapen samt två från USA:s försvarsdepartement. Skälet till att uttalanden från januari tilldelats ett större analytiskt utrymme är att det var under denna period *Operation Prosperity Guardian* inleddes. Denna inledande fas anses viktig eftersom det är i detta skede som legitimerande diskurser konstrueras. Mot denna bakgrund möjliggörs en fördjupad analys av hur legitimeringen av den militära insatsen inledningsvis formulerades diskursivt, med fokus på genusbaserade antaganden.

Utöver januari, inkluderar materialet ett uttalande från varje månad mellan februari och april, samt två uttalanden från maj. Detta urval möjliggör en analys av hur legitimeringen

reproduceras och upprätthålls över tid. Materialet för februari utgörs av ett uttalande av försvarsdepartementets pressekreterare, Major General Pat Ryder, medan uttalanden från mars och april utgörs av försvarsdepartementets biträdande pressekreterare Sabrina Singh. Tillsist består materialet från maj av två uttalanden, ett från en icke-namngiven högre tjänsteperson vid det amerikanska försvarsdepartementet, samt ett från USA:s centralkommando. Anledningen till att materialet begränsas till en sexmånadersperiod är för att denna period utgör inledningen av legitimeringen av de militära insatserna gentemot Houthi-rebellerna, samt innefattar stabilisering av diskursen. Sex månader anser därigenom utgöra tillräckligt material för att kunna besvara fråställningen till denna uppsats.

Urvalet av materialet har genomförts strategiskt, baserat på deras analytiska relevans i relation till studiens forskningsfråga, metod och teoretiska ramverk. De elva uttalandena möjliggör en djupgående analys av hur USA:s hotbildskonstruktion mot Houthi-rebeller kan förstås genom genusbaserade föreställningar. Särskild vikt har lagts vid uttalanden från Vita huset och försvarsdepartementet, eftersom dessa aktörer fungerar som centrala meningsskapare i USA:s säkerhetspolitiska diskurs. Deras uttalanden riktar sig till en bred publik och bidrar därmed till att normalisera föreställningar om säkerhet, våld och legitimitet. Materialet består av förstahandskällor i form av officiella transkriptioner av presskonferenser och uttalanden, vilket minskar risken för mediala omtolkningar vilket stärker analysens tillförlitlighet. Däremot utgör materialet endast av uttalanden publicerade av amerikanska statliga och militära aktörer. Detta innebär att perspektiv från civilsamhället och civila aktörers uppfattningar av legitimeringen av det militära ingripandet inte uppmärksammas i analysen. Å andra sidan inkluderas redan ett relativt stort material för att kunna genomföra en feministisk kritisk diskursanalys, i syfte att på ett så rättvist sätt som möjligt urskilja USA:s diskursiva hotbildskonstruktion.

5.1 Avgränsning

Denna studie har avgränsats till att innehålla uttalanden från amerikanska myndigheter mellan den 1 januari och den 30 maj 2024. Denna tidsperiod har valts eftersom den sammanfaller med en markant konfliktrelaterad upptrappning mellan USA och Houthi-rebeller i Röda havet. Denna tidsperiod anses vara relevant eftersom den möjliggör en analys av hur konflikten initialt legitimerades. Andra tidsperioder har även varit av intresse, exempelvis 1

januari till den 30 maj 2025, men valdes bort på grund av att konflikten redan var etablerad under denna tidsperiod. Vidare begränsas materialet även till att endast utgöras av amerikanska myndigheter, eftersom de utgör den primära aktören av den diskurs som ska analyseras. Avgränsningen innebär däremot inte att andra aktörers perspektiv saknar relevans, utan är ett medvetet metodologiskt val för att möjliggöra en fokuserad analys av de praktiker som USA använder för att legitimera sitt handlande.

6. Analys

Denna analys tar sin utgångspunkt i FCDA och syftar till att belysa hur föreställningar om beskydd, skyddsobjekt och hot konstrueras för att legitimera användande av militära medel. Analysen avser även att synliggöra hur dessa konstruktioner kan förstås i relation till maskulina och feminina attribut samt övergripande maktrelationer kopplade till genus. Analysen syftar även till att förklara hur dessa framställningar kan förstås genom teorin *Masculinist Protection*.

6.1 Konstruktioner av hot och fiende

“Ongoing Houthi attacks in the Red Sea are illegal, unacceptable, and profoundly destabilizing. There is no lawful justification for intentionally targeting civilian shipping and naval vessels.”

The White House, 2024a.

I ett uttalande från Vita huset den 3 januari 2024 uttrycktes att hotet från Houthi-rebellerna hade intensifierats. Genom att beskriva Houthiernas agerande som “illegal”, “unacceptable”, “destabilizing”, samt genom att karakteriserer deras attacker mot civil sjöfart i Röda havet som utan “lawful justification”, etableras en diskursiv framställning av Houthi-rebellerna som en aggressiv och normbrytande aktör (Tickner, 1992:9). I koppling till en genuskontext synliggör denna framställning hur hot diskursivt kan kopplas till egenskaper som traditionellt associeras med maskulint kodade attribut (Young, 2003:4).

Denna framställning fungerar som ett moraliskt fördömande som inte enbart tillskriver Houthi-rebellerna skuld, utan även förstärker en hotbild där våld och instabilitet lokaliseras till den “andre” medan USA konstrueras som en stabil och ansvarstagande beskyddare. Denna dikotomi reproducerar en könad maktordning där den egna aktören förknippas med legitimitet

och rationalitet, medan motparten framställs som farlig och avvikande (Lazar, 2007). Diskursen kan därmed förstås som en säkerhetsiserande handling som legitimerar exceptionella åtgärder för att hantera hot mot statens medborgare (Young, 2003:8). Genom användningen av begrepp som “unacceptable” skapas även en diskursiv förväntan om att handling måste vidtas, där militär respons framstår som både nödvändig och moraliskt berättigad. Ur ett feministiskt perspektiv innebär detta att militariserad säkerhet och kontroll normaliseras som det primära svaret på hot, vilket i sin tur går att uppfatta som ett osynliggörande av alternativa icke-militariserade lösningar (Young, 2003:8). Vidare bidrar diskursen till att vidga USA:s handlings- och maktutrymme genom att konstruera ett narrativ där ingripande framstår som ett ansvar snarare än ett politiskt val. Detta sker genom en andrafiering där Houthi-rebeller framställs som fundamentalt skilda från de normer och värderingar som USA positionerar sig som försvarare över. FCDA synliggör hur denna andrafiering inte bara legitimerar maktutövning, utan även reproducerar globala hierarkier där västerländska staters säkerhetsintressen ges företräde framför lokala behov (Lazar, 2007:142-145; Connell, 2005:98-100).

I en genusrelaterad kontext kan porträtteringen av Houthi-rebeller förstås som en del av en könad maktordning, där de diskursivt konstrueras som irrationella, illegitima och våldsamma aktörer. Denna framställning kan tolkas som en konstruktion av en hotfull och negativt kodad maskulinitet, som utgör ett externt hot för USA:s medborgare (Young, 2003:8). Genom denna konstruktion av Houthierna som en hotfull extern maskulinitet, reproduceras en genusbaserad hierarki där våldshandlingar kan legitimeras eftersom det förväntas att beskyddarstaten skyddar de civila som utsätts för fara (Young, 2003:2, 8; Connell, 2005:175). Genom denna språkliga konstruktion möjliggörs ett utvidgat handlingsutrymme för USA, där offensiva våldshandlingar kan legitimeras som nödvändiga skyddsåtgärder. Hotet konstrueras således inte enbart som politiskt eller militärt, utan som ett uttryck för en farlig maskulinitet som måste neutraliseras för att återställa säkerhet.

“So, first, obviously, I think you’ve all been tracking the dangerous and unlawful reckless attacks by the Iranian-backed Houthis against commercial shipping in the Red Sea”.

The White House, 2024b.

Ett uttalande från Vita huset den 4 januari 2024 indikerar likt det förra citatet, att retoriken används för att beskriva Houthi-rebellerna som hotfulla, med begrepp som “dangerous”, “unlawful” och “reckless”. Detta går att tolka som en konstruktion av Houthi-rebellerna som hotfulla, men även som lagöverträdare, där USA positionerar sig som normgivare för internationell rätt och ordning. Detta är ett exempel på en könad maktordning, inom vilken USA diskursivt positionerar rebellerna som en maskulin aktör förknippad med negativa egenskaper som aggression, irrationalitet och våldsbenägenhet (Young, 2003: 4, 8). Formuleringen kan vidare förstås som en konstruktion av ett akut hot, snarare än en politisk förhandling. USA formulerar dock att de har försökt genomföra diplomatiska förhandlingar med rebellerna tidigare, utan framgång, vilket även det indikerar att det inte finns någon politisk lösning till hotet (The White House, 2024b). Formuleringen kan därigenom förstås som en konstruktion av ett akut och potentiellt eskalerande hot, där snabb hantering framställs som nödvändigt för att förhindra ytterligare hot för sjöfarten i Röda havet.

Vidare framgår det av citatet att USA diskursivt placerar Houthi-rebellerna i relation till Iran genom att beskriva dem som “Iranian-backed”. Denna koppling är av analytisk betydelse, då Iran utgör en etablerad fiende inom USA:s säkerhetspolitiska diskurs (The White House, 2022). Genom att associera Houthi-rebellerna med en redan konstruerad antagonist förstärks deras position som ett säkerhetshot och därmed en legitim motpart inom en konfliktlogik. Denna konstruktion bidrar till en tydlig andrafiering, där en uppdelning mellan “vi” och “dem” etableras. I denna process marginaliseras Houthi-rebellernas egna motiv och politiska kontext, samtidigt som USA:s säkerhetspolitiska intressen ges tolkningsföreträde. Av uttalandet går det även att tolka att USA positionerar sig som den aktör som identifierat hotet och tillskriver sig ansvaret att agera mot det. Detta placerar dem i en överordnad maktposition med mandat att vidta säkerhetspolitiska åtgärder (Young, 2003).

I linje med logiken gällande en maskulin beskyddare konstrueras denna maktposition genom en könad uppdelning där hotet och beskyddaren framställs som motsättningar till varandra (Young, 2003:4). Användningen av uttryck som exempelvis “reckless”, bidrar till att diskursivt konstruera Houthi-rebellerna som bärare av en hypermaskulin fara, präglad av irrationalitet och okontrollerbara eftersom de är allierade med Iran, vilket ses som en hotfull maskuliniserad aktör (Tickner, 1992:9). I kontrast bidrar denna konstruktion att USA positioneras som den rationella beskyddaren, som framstår som kontrollerad och välvillig, tolkat som en god maskuliniserad aktör (Young, 2003:4). Genom denna kontrastering vinner

USA moralisk auktoritet där den “andre” konstrueras som moraliskt och socialt avvikande. Konsekvensen av detta språk är att våld därigenom blir begripligt som ett skyddande medel snarare än som en aggressiv maktutövning.

Här reproduceras en genusbaserad hierarki där Houthi-rebellerna definieras som en ond och avvikande maskulinitet, medan USA implicit framställs som bärare av en legitim och ordnad maskulin beskyddare (Young, 2003:6-9). Kontrasten mellan den hypermaskulina “andra” och den rationella beskyddaren utgör en central del av logiken inom *masculinist protection*, där fiendens våld framstår som oacceptabelt och normöverskridande, medan beskyddarens neutraliseras som framställs som nödvändigt och moraliskt försvarbart (Young, 2003:8, 19). Genom denna polarisering reproduceras könade maktstrukturer, där den onda maskulina aktören moraliskt förkastats, vilket legitimerar våldsutövning för beskyddaren, som ett uttryck för ansvar, ordning och säkerhet (Young, 2003:8).

“In light of the illegal, dangerous, and destabilizing Iranian-backed Houthi attacks against U.S. and international vessels and commercial vessels from many countries lawfully transiting the Red Sea, today the militaries of the United States and the United Kingdom, with support from Australia, Bahrain, Canada, and the Netherlands, conducted strikes against military targets in Houthi-controlled areas of Yemen”

U.S department of war, 2024a.

Genom USA:s retorik framgår det, utöver begrepp som “illegal”, “dangerous” och “destabilizing”, att dessa attacker utgör ett hot även för internationell säkerhet, där USA har stöd av Storbritannien, Australien, Bahrain, Kanada och Nederländerna i de attacker som har genomförts mot militära Houthi-mål i Jemen. Denna hotbildskonstruktion betonar att de angrepp som USA och Storbritannien har genomfört har fått stöd från ovanstående länder, vilket gör att deras tilltagande av militära medel upplevs som mer legitimt och nödvändigt, eftersom flera stater har varit delaktiga och stöttande i belutet. Denna uppslutning fungerar diskursivt som ett bevis på att fienden utgör en globalt definierad avvikelse, vilket legitimerar en väpnad intervention för att skydda staternas egna världen. Detta neutraliserar interventionen eftersom det framstår som en oundviklig åtgärd för att hantera en hypermaskulin och destruktiv aktör, snarare än ett politiskt val. Därigenom reproduceras könade maktstrukturer där Houthi-rebeller positioneras som underordnade och moraliskt förkastats, vars våld inte erkänns som legitimt, till skillnad från det skyddande våld som USA

och dess allierade tillskrivs (Young, 2003). Att Houthi-attackerna inte har resulterat i några amerikanska dödsfall, samtidigt som USA:s och Storbritanniens svar har orsakat omfattande förluster, synliggör ytterligare hur hotet diskursivt är genusbaserat konstruerat snarare än empiriskt proportionerligt (The White House Government, 2024b). Detta tyder på att USA har legitimerat sitt militära agerande genom en genusbaserad retorik där Houthi-rebellerna porträtterats som en hypermaskulin aktör, medan USA framställs som en god beskyddare som därigenom möjliggjort våldsutövande (Young, 2003; Lazar, 2007).

I anslutning till ett feministiskt perspektiv på denna konstruktion går det av retoriken att urskilja en genusbaserad hierarki i anslutning till att dessa uttryck, där USA, visar att Houthi-rebellerna utgör ett maskulint hot, som inte bara är erkänt av USA, utan även av de ovan nämnda länderna. Här skapas en enighet om att Houthi utgör ett internationellt erkänt hot som har tillskrivits irrationella och farliga egenskaper som kan förstås som en ond maskulin aktör (Tickner, 1992:9). Detta bidrar till en utvidgning av perspektivet till att inte endast belysa hot för en stats intressen, utan även utgöra ett större hot för en internationell gemenskap, vilket det teoretiska ramverket inte belyser (Young, 2003). Konsekvenserna av denna konstruktion blir att en maskulin beskyddarlogik även kan användas globalt för att enas som en aktör som, genom negativa maskulina egenskaper, utgör ett säkerhetspolitiskt hot, som därigenom legitimerar våldsutövande.

“These conversations are really more important than ever. As we all know, the region is experiencing one of its most challenging periods in recent years. Threats from Iran and its proxies are pervasive, demonstrated by an unprecedented number of Iran-backed attacks since October, such as the 175 Iranian-aligned militia group attacks on U.S. forces in Iraq and Syria and Jordan, over 90 Houthi attacks against international shipping in the Red Sea, and more.”

U.S. Department of War, 2024f.

Ju längre konflikten mellan USA och Houthi-rebellerna pågår i Röda havet, desto tydligare blir det i retoriken att det egentligen inte är Houthi-rebellerna som utgör det centrala hotet. Genom ovanstående citat från USA:s försvarsdepartement den 20 maj 2024, framgår det att USA formulerar Iran som är ansvariga för Houthi-rebellernas attacker i Röda havet, tillsammans med andra attacker i Mellanöstern. Genom att även framhäva hur viktigt det är att tala om dessa attacker, framstår även hotet som Iran anses utgöra, som ett akut hot som kräver en snabb respons. Av detta går det att tolka det som att det istället för att gälla en

genusrelaterad hierarki mellan Houthi-rebeller som en ond maskulin aktör och USA som en maskulin beskyddare där USA i det stora är en större aktör än Houthi, istället rör sig om en maskuliniserad maktkamp mellan Iran och USA. Denna maskuliniserande maktkamp kan analyseras som förankrad i en säkerhetsdiskurs där USA diskursivt konstruerar Iran som en aggressiv, okontrollerad och illojal aktör, vars påverkan på andra militära grupper fungerar som en grund för USA:s militära åtgärder mot attacker riktade mot amerikanska styrkor.

Iran som hot kan förstås ytligt som USA porträtterar i sitt uttalanden, men kan även analyseras mer djupgående genom en förståelse för vad det skulle innebära för USA om de inte agerar. Om USA inte skulle agera på detta, skulle konsekvensen kunna bli att de förlorar makten i regionen, vilket skulle kunna få såväl militär, politisk och ekonomisk påverkan. Detta bidrar till en tolkning av att konflikten egentligen inte utgör ett hot för civila, utan snarare handlar om en politisk maktkamp gällande såväl regional som internationell hierarkisk ordning, vilket då utgör ett hot mot USA:s nationella intressen och behöver hanteras. Detta kan ur en genusbaserad kontext förstås som en användning av maskulina egenskaper för att porträttera en hotfull och aggressiv överdrivet maskuliniserad aktör, för att kunna legitimera militärt ingripande. Detta skapar en genusbaserad hierarki där den som positioneras som god maskulin beskyddare rättfärdigar militärt agerande gentemot aktörer som besitter maskulint negativa egenskaper, istället för politiska och diplomatiska diskussioner (Young, 2003:10).

I det analyserade materialet saknas det emellertid en representation av Houthi-rebellernas egna motiv till de attacker som de genomfört mot civil sjöfart i Röda havet. Vid ett tillfälle belyser USA att Houthi-rebellernas attacker kan förstås i relation till konflikten mellan Israel och Palestina, men formuleringar som "or something" indikerar att denna förklaring inte tillskrivs någon större betydelse för USA (The White House, 2024b). Detta kan tolkas som en diskursiv osynliggörande av Houthi-rebellernas motiv och som ett sätt att marginalisera deras politiska handlingskraft, där deras motiveringar inte erkänns som relevanta för förståelsen av deras agerande (Lazar, 2007).

Sammantaget bidrar detta till en hotbildskonstruktion där såväl Houthi-rebellerna och Iran framställs som det primära hotet. Dessa aktörer konstrueras som maskuliniserande negativa hotfigurer, vilket etablerar en genusbaserad hierarki där USA positionerar sig som försvarare gentemot en underordnad och illegitim maskulinitet. Genom denna hierarki skapas legitimitet

för militära ingripanden riktade mot Houthi-rebeller och indirekt Iran. Samtidigt placeras den konstruerade hotaktören i en underlägsen position är dess politiska motiv tystas och exkluderas från den internationella politiska diskursen. Konsekvensen av denna diskursiva konstruktion är att Houthi-rebellerna framställs som irrationella och ohanterbara hypermaskulina aktörer, vilket bidrar till att USA kan rättfärdiga sitt egna agerande som nödvändigt för att upprätthålla sin säkerhetspolitiska och maktpolitiska position i regionen.

6.2 Framställning av sårbarhet

“These attacks threaten innocent lives from all over the world and constitute a significant international problem that demands collective action.”

The White House, 2024a.

Av USA:s uttalanden gällande det militära agerandet gentemot Houthi-rebeller, går det även i hotbildskonstruktionen att urskilja en porträttering av sårbarhet och aktörer som upplevs vara i behov av beskydd. Genom användningen av formuleringar som “threaten innocent lives” framgår det att oskyldiga liv är det som är sårbara för de attacker som Houthi-rebellerna genomfört i Röda havet. Begreppet “innocent” fungerar här både deskriptivt, men även normativt, genom att tillskriva dessa liv en moralisk oskuld som förstärker deras skyddsvärde. Denna språkliga inramning kan civila förstås som passiva och avpolitiserade subjekt, där de främst är sårbara snarare än handlingskraftiga (Young, 2003). Genom att framställas som oskyldiga och hjälplösa positioneras de i en underordnad ordning, där de saknar kapacitet att själva hantera eller motstå hotet de utsätts för. Denna passivering synliggör hur vissa aktörer i den amerikanska säkerhetsdiskursen berövas agens, samtidigt som USA genom detta tillskrivs ansvar och handlingsutrymme. Vidare framställs hotet mot civila som ett problem av internationell karaktär, där civila från olika delar av världen anses vara drabbade. Genom denna internationella konstruktion lyfts sårbarheten bort från specifika lokala kontexter och görs till ett globalt säkerhetsproblem. Detta möjliggör en diskursiv förskjutning, där USA och andra statliga aktörer framstår som de legitima förvaltarna av säkerhet (Young, 2003). Eftersom det även är USA som identifierar denna sårbarhet sätts de i en överordnad maktposition, där militärt handlande kan porträtteras som legitimt och nödvändigt för att skydda de sårbara skyddsobjekten. Denna ordning kan förstås som problematisk eftersom konstruktionen av sårbarhet genom aktörer som framställs oskyldiga, svaga och skyddsbehövande blir beroende av den stat som kan erbjuda stabilitet och säkerhet (Young

2003:13). Konsekvensen av detta kan befästa en genusbaserad maktrelation, där USA blir den handlingskraftiga räddaren för civila, som reduceras till objekt för skydd snarare än subjekt med egen politisk och social agens.

Konstruktionen som USA genomför genom språket av civila som en sårbar aktör går att likna med en femininiserad aktör i behov av hjälp och skydd för sin överlevnad, vilket konstruerar dem som oförmögna att hantera hotet på egen hand (Kreft & Agerberg, 2024: 276). Denna konstruering går att förstå genom en genusbaserad hierarki där stater tillskriver civila egenskaper kopplade till femininitet, såsom passivitet, beroende och sårbarhet, i kontrast till statens maskulina egenskaper som beskyddare (Young, 2003:8). Underordningen som den femininiserade aktören då befinner sig i uppfattas inte som ett problematiskt maktförhållande, utan som ett tillstånd av trygghet och säkerhet (Young, 2003:7, 9). Skyddet framstår här som ett erbjudande snarare än en maktutövning, där civila förväntas acceptera sin position som skyddsobjekt i utbyte mot säkerhet, vilket går att urskilja i USA:s genomförda diskurs (Young, 2003: 4).

Däremot framgår det inte att urskilja att dessa civila skulle ha behövt ge upp sin egen självständighet och underordna sig USA på grund av denna porträttering av dem som sårbara, vilket är en central del av förståelsen av den maskulina beskyddarlogiken (Young, 2003:4, 7, 9). Å andra sidan är det även underförstått att civila fartyg inte skulle kunna motstrida amerikanska och brittiska styrkor eller kontroll, vilket ändå skulle bidra till att denna konstruktion gör civila underordnade eftersom de inte kan motstå deras kontroll.

“...we just wanted to draw attention to this, given the serious situation that we are confronting and that we were prepared to respond to, again, in order to protect global commerce and the freedom of navigation...”

The White House, 2024b.

I uttalandet från Vita huset den 4 januari 2024 framträder inte enbart civila som skyddsobjektet, utan även den globala handeln och rörelsefriheten genom formuleringar som “protect global commerce and the freedom of navigation” där dessa abstrakta system konstrueras som sårbara och i behov av beskydd. Däremot går det här att tolka att det är konsekvenserna som Houthi-rebellernas agerande har för människors och staters ekonomi som utgör det centrala sårbara värdet som är i behov av beskydd och därigenom tillbaka till

att människor, indirekt, utgör den sårbara aktören. Vidare bidrar formuleringen “the serious situation that we are confronting” till att etablera en konstruktion där attackerna framställs som akuta och hotfulla, vilket skapar en diskursiv förståelse av att sårbara värden riskerar att utsättas för våld om inte handling vidtas. Genom denna konstruktion av sårbara värden skapas även en normalisering till militärt agerande, för att skydda ekonomiska system och institutionella värden.

Även här går det att dra likheter med den presentation som *masculinist protection* presenterar av sårbara feminiserade värden som anses vara i behov av beskydd, där värden gällande fri handel och rörelse på vattnet i röda havet utgör feminiserade eftersom de framställs som sårbara (Young, 2003:5). Däremot avviker denna porträttering en aning från den traditionella synen på sårbara aktörer som civila eller staters medborgare som presenteras av Young (2003). Det går däremot att argumentera för att detta, trots sin avvikande karaktär, utgör indikatorer för att dessa värdens sårbarhet har gjort att de positioneras i en underlägsen hierarki, i behov av beskydd vilket ger upp de definierade värdernas självständighet. Men dessa värdena är automatiskt kopplade till konsekvenser för människor, vilket går att tolka som att de som genom USA:s skydd får möjlighet att transportera sina varor och kan röra sig fritt på vattnet, även de ger upp sin kontroll och självständighet och förväntas att agera lojalt och tacksamt gentemot USA. Detta för att USA säkrat deras möjligheter att upprätthålla handel via Röda havet. Trots att det här inte framgår tydligt att specifika aktörer blivit lidande, blir det underförstått att de värden som feminiserats har utfall för de skepp som rör sig på havet. Det innebär i sin tur att de som vill röra sig fritt i Röda havet förväntas att agera lojalt och tacksamt mot USA. Detta skapar en feminiserad underordning där kontroll ges till den maskulina aktören som ger beskydd, vilket USA menar att de kan stå för (Young, 2003:4).

“These attacks have endangered U.S. personnel, civilian mariners, and our partners, jeopardized trade, and threatened freedom of navigation. More than 50 nations have been affected in 27 attacks on international commercial shipping. Crews from more than 20 countries have been threatened or taken hostage in acts of piracy. More than 2,000 ships have been forced to divert thousands of miles to avoid the Red Sea—which can cause weeks of delays in product shipping times. And on January 9, Houthis launched their largest attack to date—directly targeting American ships.”

The White House, 2024c.

Vidare presenterar den dåvarande amerikanska presidenten Joe Biden, den 11 januari 2024, ett uttalande där begrepp som "endangered" beskriver Houthis-rebellernas agerande gentemot amerikansk personal, civila och allierade med USA, samt hotat rörelsefriheten på Röda havets vatten. Här går det fortsatt att urskilja att USA positionerar amerikanska arbetare och civila som sårbara och som ett skyddsobjekt, vilket kan ses som en feminisering av dessa aktörer (Young, 2003). Återigen positioneras då civila och medborgare som passiva, vilket som tidigare nämnts, skapar en hierarkisk maktdynamik som positionerar civila i underordning och beroendeställning där civila avpolitiserats och ses som skyddsobjekt, snarare än politiska aktörer (Young, 2003: 13). I detta uttalande går det även att tolka att sårbarheten utgörs som kollektiv genom uttryck som "more than 50 nations have been affected", samt genom de efterföljande numrerade attackerna gentemot internationella fartyg. Denna kollektivisering av det feminiserade skyddsobjektet förstärker hotets omfattning, vilket även bidrar till att det blir lättare att genomföra en legitimering militärt agerande för att kollektivt skydda dessa skyddsobjekt. Samtidigt bidrar denna formulering till att individuella erfarenheter av sårbarhet osynliggörs och marginaliseras, vilket skapar en hierarkisk ordning där kollektiva feminiserade aktörer anses vara skyddsvärda (Young, 2003; Lazar, 2007).

Denna kollektiva feminisering kan förstås som ett uttryck för den beskyddarlogik som Young (2003) presenterar, där civila besättningar porträtteras som skyddsbehövande. Det som även framkommer är hur dessa skyddsobjekt inte endast behöver vara bundna till att utgöra befolkning till en specifik stat, utan kan innefatta medborgare till många olika stater. Detta kan då ses som ett tecken på att USA använder en maskulin beskyddarlogik, där sårbarhet istället beskrivs som ett internationellt kollektivt problem av feminiserade medborgare, för att kunna legitimera en kollektiv militär insats för att skydda dessa mot det externa hot som Houthis-rebellerna utgör (Young, 2003:8). Konsekvenserna av detta skulle då innebära att skydd av civila och handeln skulle kräva militär övervakning, vilket kan tolkas som en normalisering av militär kontroll som ett nödvändigt tillstånd. Även om det inte explicit formuleras att de civila och passerade i Röda havet då ska lyda och acceptera denna militära närvaro, kan det implicit förstås att skyddsobjektet ska acceptera denna militära närvaro och inte ifrågasätta beskyddarens åtgärder, detta ses som kravet på den säkerhet som beskyddarstaten kan erbjuda (Young, 2003:9). Detta kan då förstås som att det skapas en genusbaserad hierarki, där feminiserade aktörer i form av civila från hela världen ger upp sin kontroll och självständighet till den maskuliniserande amerikanska beskyddaren, för att det framställs som nödvändigt för deras överlevnad.

Det är även av analytiskt intresse att studera hur USA genom sin diskurs konstruerar abstrakta och institutionella värden, såsom global handel och fri navigering i Röda havet, som sårbara skyddsobjekt i behov av beskydd (U.S. Department of War, 2024a). Denna konstruktion kan förstås som en feminisering av dessa värden, där de framställs som hotade, utsatta och oförmögna att upprätthållas utan hjälp (Young, 2003). Denna konstruering kan förstås som en placering i en underordnad genusbaserad hierarki gentemot den maskuliniserande beskyddarstaten, där militärt ingripande blir legitimt för att skydda sårbara och feminiserade värden (Lazar, 2007). Samtidigt innebär denna diskurs en viss förskjutning från Youngs (2003) ursprungliga teoretiska fokus, där det primära feminiserade skyddsobjektet utgörs av statens medborgare. I detta fall utvidgas skyddsobjektet till att även omfatta ekonomiska och institutionella system. Detta behöver däremot inte förstås som ett avsteg från den maskulina beskyddarlogiken, utan snarare som en vidareutveckling av den, då handel och fri navigering är tätt sammankopplade med människors levnadsstandard och staters ekonomiska stabilitet. Detta kan tolkas som att sårbarheten för handel och fri navigering indirekt representerar en sårbarhet för medborgarnas ekonomiska säkerhet. De individer som befinner sig till sjöss, och de befolkningar vars ekonomiska villkor påverkas av handelsflöden genom röda havet inkluderas därmed implicit i skyddslogiken. Här går det att anse att det produceras en beroenderelation, där dessa aktörer positioneras som beroende av USA:s kapacitet att upprätthålla säkerhet, samtidigt som skyddet förutsätter acceptans av beskyddarens auktoritet och kontroll vilket reducerar skyddsobjekts självständighet (Young, 2003). Det skapas därigenom en genusbaserad hierarki som har sin grund i maskulina och feminina egenskaper som positionerar feminiserade aktörer i en lägre hierarkisk ordning.

Det går i en summering av den diskurs som USA har genomfört, att anse att USA framhåller civila, främst från USA eftersom det oftast benämns först, men även från hela världen som sårbara och därigenom det väsentliga skyddsobjektet som är i behov av räddning. Det centrala är även att framställa handel och fri navigation som sårbara värden, eftersom även dessa påverkar människor, men här istället människors ekonomiska säkerhet (U.S. Department of War, 2024c; U.S. Central Command, 2024). Genom detta går det att anse att dessa aktörer och värden, genom porträttering som passiva och hotade, positioneras som feminiserade aktörer där beskydd är det nödvändiga för att säkra dessa aktörer. Detta bidrar till att en reproduktion av en könad maktdynamik kan genomföras, där aktörer som positioneras som feminina blir beroende och kontrollerade av aktörer som erbjuder skydd och därigenom positioneras som en

maskulin beskyddare. Genom att tillskriva dessa aktörer feminiserade egenskaper som anses skyddsvärda, kan även en legitimering av militära medel genomföras, med motiveringen att det görs för att skydda den egna amerikanska befolkningen, men även andras befolkning runt om i världen (Young, 2003: 8-9). Däremot framgår det inte tydliga uttryck i diskursen för att de sårbara och feminiserade aktörerna förväntas agera tacksamt eller acceptera det skydd som USA vill erbjuda, vilket är något som teorin om den maskulina beskyddarlogiken lyfter som väsentlig del av den genusbaserade hierarki som anses uppstå (Young, 2003:9). Samtidigt går detta även att uppfatta som den dolda maktutövningen som Young (2003:6) beskriver att den maskulina beskyddaren genomför, där de feminiserade aktörerna indirekt förväntas acceptera denna underordning och kontroll för att säkra sin överlevnad. Detta går därför att tolka som en förväntad acceptans eftersom det porträtteras som välvilligt. Konsekvenserna av detta är att militära åtgärder kan legitimeras genom konstruktionen av dessa aktörer som sårbara. Av diskursen framgår civila från USA och andra delar av världen som sårbara, däremot synliggörs inte hur USA:s attacker kan skapa sårbarhet för civila i Jemen och trigga konflikten och Houthi-rebellernas attacker ytterligare. Detta kan tolkas som marginalisering av vissa individers röster och säkerhet, där dessa inte anses vara av skyddsvärde för USA.

6.3 Konstruktion av ansvar och beskydd

“So I think we are not working to act in any way in an escalatory manner. We are acting — working to act in self-defense in order to protect global commerce and international shipping”.

White House, 2024b.

Den 4 januari 2024 presenterade Vita huset att de genomfört attacker gentemot Houthi-rebeller i Jemen. Genom uttrycket “not working ... in an escalatory manner” kan det tolkas som att USA positionerar sig som en rationell aktör som vidtar behärska och kontrollerade åtgärder för att hantera det upplevda säkerhetsproblemet. I deras uttalanden används även begrepp som “self-defense” och “protect” för att beskriva deras handlande. Av denna formulering går det att tolka att USA positionerar sig som en aktiv aktör som vidtar åtgärder gentemot Houthi-rebellerna för att säkra den sårbarhet som amerikanska styrkor, global handel och internationell sjöfart anses utsättas för. I denna diskursiva konstruktion kan USA förstås som den ansvarande aktören för dessa skyddsobjekt. Detta går även att tolka som att USA tillskriver sig egenskaper som rationell och aktiv, egenskaper som ofta förknippas

med en god maskulin aktör (Young, 2003:4; Tickner, 1992:3). Här går det att förstå att uttrycket “självförsvar” bidrar till att agerandet tillskrivs en defensiv position, där våld framställs som nödvändigt snarare än en aggressiv handling, vilket skapar en beskyddarlogik där den maskuliniserade aktören legitimeras handlingsutrymme för att skydda de skyddsvärda objekten (Young, 2003:8). Detta skapar en genusbaserad hierarkisk ordning där USA:s våld framställs som nödvändigt och moraliskt försvarbart, eftersom de genom att tillsätta sig goda maskulinierade egenskaper skapar en dold maktutövning där deras motivering legitimerar denna typ av våldsanvändning.

“U.S. naval helicopters returned fire in self-defense, sinking three of the four small boats and killing the crews. The fourth boat fled the area. And there was no damage to U.S. personnel or equipment.”

The White House, 2024b.

I samma uttalande från Vita huset den 4 januari 2024 framkommer även att USA:s militära agerande har tagit livet av besättningen på fyra båtar tillhörande Houthi-rebellerna. Vidare framkommer även att ingen amerikansk personal har mist sitt liv. Genom formuleringen “returned fire in self-defense” går det att anse att det dödliga våld som USA har genomfört blir moraliskt och juridiskt försvarbart, genom motiveringen att de agerat i självförsvar. Ur ett perspektiv med fokus på genus går det att anse att detta är ett typiskt karaktärsdrag för en maskulin aktör som intagit en beskyddarroll, där beskyddaren upplevs agera reaktivt snarare än aggressivt och därigenom upplevs vara god och ansvarstagande snarare än ond och våldsam (Young, 2003:4, 8, 10). Vidare uttrycks “killing the crews” väldigt kort, utan känslomässiga uttryck. Detta kan förstås som ett uttryck där de dödade Houthi-rebellerna som genomfört attackerna avhumaniseras på grund av de attacker som de genomfört. Denna avhumanisering kan även förstås som ett uttryck för att normalisera USA:s våldsutövning som beskyddare, men även som att USA vill visa att de motstått hotet och tagit bort det totalt, vilket tyder på att de agerat med styrka och kontroll, egenskaper tidigare nämnts, ofta ses som maskulina (Tickner, 1992:3). Det kan även förstås som ett uttryck för att marginalisera och tysta dessa avlidna individers lidande. Av detta går det att urskilja en hierarkisk ordning, där USA positionerar sin egen personal i högre rang och av ett betydligt högre värde då attackerna mot amerikanska skepp inte tog död på någon amerikansk personal, samtidigt som det amerikanska försvaret dödade besättningen till fyra skepp. Genom att även benämna detta som självförsvar innebär det att USA ges tolkningsutrymme för att definiera vad som räknas

som självförsvar och även vad som är ett proportionerligt svar på attacker som genomförs mot amerikanska skyddsvärda objekt. Det går genom detta att förstå att USA placerar sig i en beskyddarposition där detta tolkningsföretråde placerar denna maskulina beskyddaren i en överordnad diskursiv maktposition, vilket kan förstås som en genusbaserad hierarki där den maskulina beskyddaren ges mer makt och legitimitet, samtidigt som den onda maskulina aktören förkastas och avhumaniseras (Young, 2003; Lazar, 2007). Konsekvenserna av denna diskursivt konstruerade genushierarki är att USA, genom konstruktionen som en maskuliniserad god beskyddare, ges möjlighet och legitimitet att använda dödligt våld eftersom det normaliseras som en försvarsmekanism för att skydda feminiserade värden.

“The United States is – you know, this is not about the United States, this is about the ability of nations of the world to sail an international waterway through the Red Sea, through which 10 to 15 percent of economic traits, and do so safely and securely.”

U.S. Department of War, 2024b.

I ett uttalande från det amerikanska försvarsdepartementet den 17 januari 2024, redogör pressekreterare Major General, Pat Ryder, den amerikanska motiveringen till militära åtgärder riktade mot Houthi-rebellerna. Det är av särskilt analytiskt intresse hur USA diskursivt positionerar sig som en osynlig aktör, vars agerande inte framställs som av eget intresse, utan som nödvändigt för att skydda länder från hela världen där problemet framställs som internationellt. Genom denna diskursiva förskjutning går det att tolka att USA osynliggör sin egen roll som maktutövande aktör, samtidigt som Houthi-rebellernas handlingar konstrueras som ett hot mot internationella aktörer snarare än mot specifika amerikanska intressen. I denna diskursiva framställning går det att tolka att USA ges rollen som beskyddare, inte enbart för sina egna värden, utan även av internationella värden som fri sjöfart och global säkerhet (Young, 2003:6-9). Vidare bidrar formuleringar om att fartyg från hela världen ska kunna färdas “safely and securely” till att konstruera USA som den aktör som kan definiera vad som räknas som säkerhet och trygghet, och därigenom vad som faller utanför dessa kategorier (Burnett, 2024:362-363). Detta går i sin tur att förstå som en dold hierarki där USA som beskyddare ges tolkningsföretråde att definiera problemet, ange dess omfattning och i sin tur definiera vilka åtgärder som anses nödvändiga för att återställa trygghet och säkerhet för de aktörer som konstrueras sårbara, samtidigt som USA:s egna maktposition osynliggörs (Young, 2003). Här framställs inte denna maktutövning som dominans, utan som omsorg och ansvarstagande vilket bidrar till att legitimera militärt ingripande.

Konsekvensen av denna beskyddarlogik är att de aktörer som konstrueras som skyddsbehövande även placeras i en beroendeställning till USA, där säkerhet framställs som något som tillhandahålls uppifrån snarare än som ett resultat av politiska relationer (Young, 2003). Därigenom förstärks USA:s överordnade maktposition där som har sin grund i genusbaserade egenskaper av maskulin karaktär som kontroll, styrka och handlingskraft (Tickner, 1992:3). Ur ett feministiskt perspektiv synliggör detta hur beskydd inte enbart fungerar som ett säkerhetspolitiskt argument, utan även som en könad maktpraktik där USA tillskrivs agens och legitimitet genom tillsättandet av goda maskulint kodade egenskaper (Young, 2003).

“We will not hesitate to defend our forces, the global economy, and the free flow of legitimate commerce in one of the world's vital waterways.”

U.S. Department of War, 2024a.

I ett uttalande från det amerikanska försvarsdepartementet den 11 januari 2024 framträder USA:s självpositionering genom formuleringar som “will not hesitate”, vilket kan förstås som ett språkligt uttryck för beslutsamhet, handlingskraft och förmåga att agera snabbt, egenskaper som ofta anses vara maskulint kodade (Tickner, 1992:3). Genom att framställa sig som en aktiv och beslutsam aktör konstruerar USA en identitet som framstår som och kontrollerad och rationell, vilket bidrar till att handlingsförmåga framstår som både nödvändig och legitim. Självbilden går även att tolka som en konstruktion av USA som den aktör som besitter förmågan att kontrollera våld och återställa ordning i en hotfull och instabil situation. Av detta går det att förstå att språkliga val inte enbart beskriver verkligheten, utan aktivt producerar en ordning där vissa aktörer ges tolkningsföreträde och handlingsutrymme, där USA då framstår som en nödvändig aktör för att skapa ordning (Young, 2003:8).

Vidare används begreppet “defend” för att beskriva den handling som USA agerar utefter, vilket är centralt för förståelsen av hur en beskyddarlogik etableras. Genom att rama in det militära agerandet som försvar snarare än aggression positionerar sig USA som beskyddare av både sina egna styrkor och mer abstrakta skyddsobjekt, som den globala ekonomin och handeln. Detta kan förstås som att USA intar rollen som den maskulint kodade beskyddaren, där en reaktion på Houthi-rebellernas attacker framställs som ansvarsfullt och moraliskt motiverat (Young, 2003:8). Genom denna positionering skapas agens för USA att använda

militärt våld i syfte att upprätthålla den tillskrivna beskyddarrollen och skydda de objekt som porträtterats som sårbara (Young, 2003:10). Detta går att tolka som att dessa skyddsobjekt genom denna diskursiva konstruktion berövas sin agens, där USA framstår som den enda aktör som kan garantera säkerhet där våld legitimeras som ett nödvändigt försvar snarare än en maktutövning (Young, 2003:6, 8). Genom att belysa försvar av internationella värden och system bidrar uttalandet till att reducera potentiell global kritik eftersom uttalandet osynliggör USA:s nationella egenintressen. Av detta går det att anse att USA reproducerar en genusbaserad maktordning där USA, genom en maskulint kodad position som beskyddare, ges handlingsutrymme att agera med militära resurser (Young, 2003:10, Lazar, 2007). Det går även att tolka denna dolda maktutövning som en framställning av våld som legitim och nödvändig där USA:s överordnade maktposition neutraliseras i den internationella säkerhetsordningen. Konsekvensen av detta blir i sin tur att en beroenderelation produceras, där beskyddaren framställs som den enda aktören som ska garantera säkerhet, vilket gör beskyddaren hierarkiskt överlägsen de feminiserade skyddsobjekten.

“We remain committed to our critical partners throughout the Middle East to defend against Iranian-backed Militia Groups, including Houthi militants, and the threat they pose to regional security and stability.”.

U.S. Air force central, 2024.

I ett uttalande från det amerikanska flygvapnet den 11 januari 2024, används återigen begrepp som “defend”, “security” och “stability” för att förklara varför USA genomfört attacker mot Houthi-rebellerna. Av den genomförda diskursen framgår även att USA porträtterar Houthi-rebellerna som en militär grupp med stöd av Iran. Som tidigare analyserats i avsnittet gällande konstruktionen av hot, genomförs en diskursiv konstruktion av Iran som den underliggande hotfulla aktören i konflikten. Genom att studera detta utifrån konstruktionen av ansvar och beskydd kan USA:s framställning av Houthi-rebeller som allierade med Iran tolkas som att USA tillskriver sig själv rollen som beskyddare, även mot iranska relaterade hot. Genom att även konstruera det som att de försvarar hela mellanöstern skapar detta en större beskyddare än endast beskydda sina egna medborgare från ett externt hot, som grunden till maskulina beskyddarlogiken vilar på (Young, 2003:8). Här vidgas beskyddarlogiken till att även genomföras gentemot ett regionalt område, där beskyddarlogiken används för att konstruera USA som hela regionens beskyddare. Det kan här förstås hur språket används för att legitimera väpnade angrepp, inte enbart gentemot USA av Houthi-rebeller, utan genom en

större kontext där USA genom språket konstruerar sig som beskyddare till hela mellanöstern, där de konstruerar Iran som det stora hotet, vilket skapar ett handlingsutrymme. Detta handlingsutrymme kan förstås ha sin bakgrund i USA:s tillsättande av maskulint goda egenskaper som beslutsamhet och rationalitet, där USA:s genom språket konstruerar en genusbaserad hierarki där de, som maskulina beskyddare, ges agens att agera med militära resurser.

Sammantaget genomför USA en diskursiv konstruktion där de själva positioneras som en god maskuliniserad aktör med egenskaper som aktiv, beslutsam och handlingskraftig (Tickner, 1992:3). Det går även att urskilja att de använder sig av en retorik för att belysa hur de agerar för att agera i självförsvar för att skydda och försvara sina egna styrkor, men även för att försvara den globala handeln och fria rörligheten i Röda havet. Denna analys har därigenom tolkat dessa uttryck som den del av den maskulina beskyddarlogiken, där USA genom språket skapar en dold maktutövning där de genom att porträttera sig som beskyddare kan legitimera militära angrepp. Detta kan förstås genom en genusbaserad hierarki där maskulint goda egenskaper som en beskyddare besitter, positioneras i en överordnad position där feminiserade aktörer blir beroende till det beskydd som den goda maskulina aktören kan erbjuda (Young, 2003). Konsekvensen av detta blir därigenom att USA, genom rollen som beskyddare, ges legitimitet att agera med militära resurser och ges tolkningsföreträde för vad som anses proportionerligt våld, vilket har sin grund i föreställningar om feminina och maskulina egenskapers hierarki i internationella relationer (Young, 2003; Tickner 1992; Lazar, 2007).

7. Avslutning

7.1 Slutsats

Ambitionen med denna uppsats har varit att besvara frågeställningarna *“Hur skapas antaganden om beskydd, skyddsobjekt och hot i USA:s legitimering av militärt ingripande gentemot Houthi-rebellerna i Jemen under månaderna januari till maj 2024?”* och *“Hur kan dessa framställningar förstås genom det teoretiska ramverket Masculinist Protection?”*. Genom en feministisk kritisk diskursanalys av elva uttalanden från amerikanska myndigheter

under våren 2024 har uppsatsen analyserat hur säkerhet, våld och legitimitet diskursivt produceras, samt hur dessa bidrar till att reproducera genusbaserade hierarkier (Lazar, 2007).

Dessa diskursiva framställningar kan genom masculinist protection förstås som en sammanhängande triad, där den goda maskulina beskyddaren, det feminiserade skyddsobjektet och det onda maskuliniserande hotet reproduceras genom språkliga praktiker. Här tillskrivs USA egenskaper som rationell, kontrollerad och ansvarstagande, genom uttryck som "självförsvar", "försvara", "säkerhet" och "trygghet", vilket konstruerar USA som en legitim och god beskyddare. Houthi-rebellerna och Iran framställs i motsättning till USA som irrationella, aggressiva och hotfulla maskuliniteter, genom uttryck som "farliga", "destabiliserande" och "Iran-stödda". Denna dikotomi bidrar till att militärt våld kan legitimeras som moraliskt försvar, snarare än en politisk och strategisk handling. Analysen visar vidare hur denna beskyddarlogik reducerar skyddsobjekts agens genom att konstruera civila, handel och fri navigering som sårbara och skyddsbehövande. Genom denna konstruktion legitimeras deras underordning under USA:s auktoritet och militär närvaro framstår som ett nödvändigt villkor för säkerhet. Beskydd framstår därmed som en genusbaserad hierarkisk relation där säkerhet förutsätter acceptans av beskyddarens tolkningsföreträde och kontroll.

Sammantaget bidrar analysen till en fördjupad förståelse av hur USA, genom en maskulin beskyddarlogik, legitimerar sitt militära agerande i Jemen genom att rama in våld som ansvar och självförsvar istället för en maktutövning. Det går då att tolka att USA använder föreställningar om genus och könade attribut för att diskursivt skapa en genushierarki, där USA positioneras som överordnad och ges legitimitet att avgöra vad som anses vara ett proportionerligt svar på Houthi-rebellernas attacker, och därigenom agera med militärt våld. Problemet med denna dolda maktposition är att USA ges utrymme att använda militärt våld eftersom det framstår som nödvändigt, men det förskjuter fokus från våldets konsekvenser. Analysen visar här hur föreställningar och reproduktion av genus och könsbaserade egenskaper kan legitimera användning av militärt våld och därigenom bidra till att upprätthålla strukturella maktförhållanden. Genom att synliggöra de processer som konstruerar könshierarkier i USA:s legitimering för militärt ingripande i Jemen, bidrar denna studie till att stärka förståelsen av genus som något som skapas och upprätthålls genom diskursiva praktiker för att legitimera militärt våld.

Sammanfattningsvis visar analysen att USA:s legitimering av militärt ingripande i Jemen bygger på diskursiva konstruktioner som reproducerar en genusbaserad beskyddarlogik som den förstås genom teorin *Masculinist Protection*. Studien visar därmed hur genus inte endast fungerar som en bakomliggande struktur, utan aktivt produceras genom säkerhetspolitiskt språkbruk för att möjliggöra och rättfärdiga militärt ingripande. Genom att synliggöra dessa diskursiva processer bidrar uppsatsen till en ökad förståelse av hur statlig maktutövning och användning av militärt våld kan legitimeras genom könade föreställningar i en internationell säkerhetspolitisk kontext. Detta bidrar i sin tur till ett upprätthållande av patriarkala strukturer, där egenskaper som anses maskulint kodade ges mer agens och ett större maktinnehav i den internationella säkerhetspolitiken.

7.2 Avslutande diskussion

7.2.1 Teori och metod

Det går att anse att resultaten till stor del bekräftar Youngs (2003) teoretiska ramverk *Masculinist Protection*, samtidigt som den analyserade diskursen även bidrar till att vidareutveckla teorin. De delar som anses vidareutvecklas är förståelsen för skyddsobjekt, där analysen visar att även abstrakta system, som global handel och fri navigering i Röda havet, kan utgöra skyddsobjekt i en maskulin beskyddarlogik. Denna vidareutveckling belyser även hur medborgare till andra stater, inte endast den egna staten, kan innefattas i en stats beskyddarlogik för att handlingen ska få global acceptans. Däremot framgår det inte tydligt i diskursen att de feminiserade aktörerna förväntas agera tacksamt och lojalt, vilket utgör en central del av den maskulina beskyddarlogiken (Young, 2003:7). Det går däremot att förstå indirekt att civila och handelsfartyg inte har den militära kapaciteten att motsätta sig USA:s eller Houthi-rebellernas militära medel, vilket därigenom bekräftar Youngs (2003) teori, där feminiserade aktörer hamnar i beroendeställning till den aktör som kan garantera deras säkerhet. Samtidigt kan teorin problematiseras då den vilar på en västerländsk förståelse av relationen mellan stat och medborgare, samt på västerländska föreställningar om feminina och maskulina attribut, vilket kan reproducera en västerländsk syn av verkligheten.

Det går däremot att diskutera huruvida teorin kan användas för att uppnå social och politisk förändring. Här går det att diskutera hur USA möjligtvis hade kunnat undvika denna form av maskulin beskyddarlogik, där teorin riskerar att urskilja beskydd som en negativ benämning i alla situationer. Detta kan uppfattas som delvis problematiskt, eftersom de flesta stater av

välmening vill skydda sin befolkning från våld och väpnade angrepp. Samtidigt behöver angreppets våld studeras för att kunna bekräfta den specifika situationen, där det i situationer med stora väpnade angrepp gentemot staters medborgare, exempelvis folkmord, är väldigt behövt med en räddning. Samtidigt fråntar inte situationen den maktposition beskyddaren eller räddaren tillskrivs, vilket ändå gör den maskulina beskyddarlogiken användbar. Här kan det förstås vara viktigt att synliggöra maktpositioner, även om de inte ska framstå som problematiska.

Genom att använda en feministisk kritisk diskursanalys möjliggörs en analys av hur säkerhet, hot och legitimitet konstrueras genom könade föreställningar och maktrelationer (Lazar, 2007). Denna metod möjliggör även att synliggöra hur konstruktioner av roller som beskyddare, skyddsobjekt och hot är könade, trots att dessa i materialet konstrueras som neutrala och självklara. Metoden har även bidragit till att synliggöra hur språket då används för att möjliggöra, begränsa och legitimeras en viss handling genom könade maktordningar som synliggjorts i analysen. Med bakgrund i frågeställningarna till denna uppsats, går det att anse att den valda metoden fungerat väl för att besvara dessa frågeställningar. Metoden utgör därmed en stor del av uppsatsen, där användning av en annan metod inte kunnat analysera genusbaserade maktrelationer på samma sätt som FCDA. Metoden möjliggör även att diskutera vilka röster som diskursivt tystas eller osynliggörs, vilket även möjliggör en analys av det som diskursivt inte diskuterats (Lazar, 2007:151). Detta har för denna uppsats möjliggjort att synliggöra hur USA marginaliserat Houthi-rebellernas motiv till de genomförda attackerna, samt hur skyddsobjektens individuella upplevelser inte ges utrymme i den amerikanska diskursen. Metoden är däremot begränsad, där analysen inte syftar till att fastställa USA:s intentioner eller faktiska säkerhetshot utan endast fokuserar på hur dessa konstrueras genom språket som används. Detta kan förstås som en begränsning i generaliserbarheten hos uppsatsen, men stärker analysens kritiska och tolkande ansats.

Det blir för denna uppsats viktigt att belysa den reflexivitet som uppsatsens utformning tillägnats, vilket gjort det viktigt med en tydlig transparens och redogörelse för de val som genomförts. Detta har varit viktigt för att kunna stärka studiens reliabilitet, där det även är viktigt att belysa att mina egna antaganden oundvikligen kan uteslutas från forskningsprocessen eftersom de utgör en del av metodens tolkande ansats (Lazar, 2007:152; Bryman et al., 2021: 203). I relation till uppsatsens validitet går det att anse att både den feministiska kritiska diskursanalysen och teorin gällande *Masculinist Protection* är anpassade

till syftet att undersöka hur genusbaserade föreställningar konstrueras i amerikanska myndigheters uttalanden. Denna metodologiska och teoretiska överensstämmelse bidrar till att stärka uppsatsens validitet (Bryman et al., 2021:205).

7.2.2 Tidigare forskning och forskningslucka

Den tidigare forskningen belyser hur Masculinist Protection använts för att belysa hur en maskulin beskyddarlogik används av staten gentemot statens egna medborgare (Aldoughli, 2019; Åse, 2015). Denna uppsats skiljer sig från denna forskning eftersom resultatet för denna uppsats istället fokuserar på hur diskursen av den maskulin beskyddarlogik genererar en genusbaserad maktposition för aktören som tillskrivs rollen som beskyddare att utöva militärt våld, där våldet normaliseras som en beskyddande handling. Denna uppsats skiljer sig även genom att studera hur denna beskyddarroll inte enbart behöver utövas av en stat gentemot sina egna medborgare, utan även gentemot andra staters medborgare och abstrakta system som global handel och fri navigering. Denna uppsats bidrar därmed med att fylla en forskningslucka, där den maskulina beskyddarlogiken även kan förklara hur militärt våld legitimeras genom andra staters medborgare och abstrakta system som skyddsobjekt.

Beskyddarlogiken har däremot använts av Young (2003) för att förklara grunden till Masculinist Protection, där USA:s legitimering till interventionen i Afghanistan 2001 användes som empiriskt exempel. Här framkom hur afghanska kvinnor användes som skyddsobjekt, där de porträtterades som hotade av talibaner, vilket kunde legitimera USA:s intervention (Young, 2003:15-20). Även denna uppsats analyserar USA:s legitimering för att använda militärt våld, men det som skiljer sig i denna uppsats är analysen av attribut som kan kodas feminina och maskulina, men där denna uppsats egentligen inte explicit analyserar kvinnliga och manliga uttryck. Denna uppsats bidrar därigenom till att förklara hur USA använder sig av en maskulint kodad diskurs för att legitimera det militära ingripandet i Jemen 2024. Detta är användbart för att problematisera hur stater genom en maskulint kodad roll som beskyddare kan legitimera och normalisera användning av militärt våld, istället för diplomatiska förhandlingar. Viktigt att belysa är att denna uppsats inte bidrar med ett generaliserbart resultat, där denna maskulina beskyddarlogik inte kan anses vara en del av världens alla konflikter. Däremot förklarar den hur en samtida konflikt har kunnat legitimeras genom en maskulin beskyddarlogik, där fler studier på andra konflikter kan bidra med användbara insikter i en tid med ökande konflikter runt om i världen.

7.2.3 Framtida forskning

Framtida forskning skulle kunna anlägga ett mottagarperspektiv genom att analysera hur civila uppfattar det beskydd som tillskrivits dem, samt hur andra stater förhåller sig till USA:s legitimering. En sådan ansats skulle kunna bidra till en fördjupad förståelse av den maskulina beskyddarlogikens acceptans bland de aktörer som påverkas av USA:s handlande. Vidare vore det intressant att i kommande studier jämföra USA:s legitimering av det militära ingripandet i Jemen 2024 med USA:s legitimering av den militära interventionen i Venezuela den 3 januari 2026, i syfte att undersöka huruvida legitimeringen förändrats över tid och mellan olika presidenters administrationer.

8. Referenslista

Agerberg, M., & Kreft, A-K. (2023). Sexual violence, gendered protection and support for intervention. *Journal of Peace Research*. Vol. 60(5), s.853-867.

doi:10.1177/00223433221092960.

Aldoughli, R. (2019). Interrogating the Constructions of Masculinist Protection and Militarism in the Syrian Construction of 1973. *Journal of Middle East women's studies*, Vol. 15(1), s.48-74. <https://www.jstor.org/stable/26951366?seq=1>

Amiara, S. (2024). America and the Global War on Terrorism: Explaining the Past and Determining the Future. I Gunaratna, R. & Mizan Aslam, M. (red). *Global War on Terrorism: Revisited*. IntechOpen, s.111-123.

Boréus, K. & Seiler Brylla, C. (2018). Kritisk diskursanalys. I: Boréus, K. & Bergström, G. (red). *Textens mening och makt*. 4. uppl. Lund: Studentlitteratur.

Bryman (2016). *Samhällsvetenskapliga metoder*. 3. uppl. Stockholm: Liber.

Bryman, A., Clark, T., Foster, L. & Sloan, L. (2021). *Byrmans samhällsvetenskapliga metoder*. 4 uppl. Stockholm: Liber.

BBC. (2025). Who are the Houthis and why is the US targeting them? BBC, 2025-03-25. <https://www.bbc.com/news/world-middle-east-67614911> [Hämtad 2025-12-10].

Capelán, A. & Göransson, K. (2021). Deltagande observationer. I: Klingberg, G. & Hallberg, U. (red.). *Kvalitativa metoder helt enkelt!*. Lund: Studentlitteratur.

Collins, A. (2022). Introduction: What is Security Studies?. I: Collins, A. (red.) *Contemporary Security Studies*. 6 uppl. Oxford: Oxford University Press, s.1-10.

Connell, R.W. (2005). *Masculinities*. 2. uppl. Los Angeles: University of California Press.

Eduards, M., Jansson, M., Wendt, M., & Åse, C. (2023). Kön, heterosexualitet och (o)trygghet: En feministisk analys av svenska säkerhetsdebatter i skuggan av kriget i Ukraina. *Tidskrift för Genusvetenskap*. Vol. 43(2-3), s.37-60.
<http://dx.doi.org/10.55870/tgv.v43i2-3.8446>

Enloe, C. (2014). *Bananas, Beaches, and Bases: Making Feminist Sense of International Politics*. 2. uppl. University of California Press.

Esaiasson, P., Gilljam, M., Oscarsson, H., Towns, A. & Wängnerud, L. (2024). *Metodpraktikan. Konsten att studera människor, organisationer och samhällen*. 6. uppl. Stockholm: Norstedts Juridik.

Glaser, C.L. (2022). Realism. I: Collins, A. (red.) *Contemporary Security Studies*. 6 uppl. Oxford: Oxford University Press, s.13-29.

Kreft, A.-K., Agerberg, M.(2024). Imperfect victims? Civilian Men, Vulnerability, and Policy References. *The American political science review*. 2024-02, Vol. 118(1), s. 274-290. New York; Cambridge University Press.

Lazar, M.M. (2007) Feminist Critical Discourse Analysis: Articulating a Feminist Discourse Praxis , *Critical Discourse Studies*, 4:2, s. 141-164, DOI: 10.1080/17405900701464816.

Lund, A. (2024) Gazakriget nyckel till Rödahavskonflikten. *Utrikesmagasinet*. 2024-01-18.
<https://www.ui.se/utrikesmagasinet/analyser/2024/januari/gazakriget-nyckel-till-rodahavskonflikten> [Hämtad 2025-12-01].

Partis-Jennings, H. (2017). The (in)security of gender in Afghanistan's peacebuilding project: hybrid and affect. *International feminist journal of politics*, Vol. 19(4), s.411-425.

<https://www.tandfonline.com/doi/abs/10.1080/14616742.2017.1279418>

Peoples, C. & Vaughan-Williams, N. (2021) *Critical Security Studies: An introduction*. 3 uppl. London: Routledge.

Sjoberg, L. (2016). 'Centering Security Studies Around Felt, Gendering Insecurities'. *Journal of Global Security Studies*. 2016-02, Vol 1(1), s. 51-63.

Sjoberg, L. (2013) *Gendering global conflict : toward a feminist theory of war*. New York: Columbia University Press.

Sjoberg, L., & Peet, J. (2011). A(nother) Dark side of the Protection Racket: Targeting women in war. *International Feminist Journal of Politics*. Vol. 13(2), s.163-182.

<https://doi.org/10.1080/14616742.2011.560751>

Steans, J.(2013). *Gender & International Relations*. 3. uppl. Cambridge: Polity Press.

The White House (2022). *National Security Strategy*. October 12.

<https://bidenwhitehouse.archives.gov/wp-content/uploads/2022/10/Biden-Harris-Administrations-National-Security-Strategy-10.2022.pdf> [Hämtad 2026-01-07].

The White House (2024c). *Statement from President Joe Biden on Coalition Strikes in Houthi-Controlled Areas in Yemen*. January 11.

<https://bidenwhitehouse.archives.gov/briefing-room/statements-releases/2024/01/11/statement-from-president-joe-biden-on-coalition-strikes-in-houthi-controlled-areas-in-yemen/> [Hämtad 2025-12-01].

Tickner, J.A. (1992). *Gender in International Relations: Feminist Perspectives on Achieving Global Security*. New York: Columbia University Press.

U.S. Department of War (2023) *Statement from Secretary of Defense Lloyd J. Austin III on Ensuring Freedom of Navigation in the Red Sea*.

Young, I. M. (2003). The Logic of Masculinist Protection: Reflections on the Current Security State. *Signs*, 29(1), s. 1-25. Chicago: The University of Chicago Press.

Wimpelmann, T. (2017). *The Pitfalls of protection: gender, violence, and power in Afghanistan*. Oakland: University of California Press.

Åse, C. (2015). Crisis Narratives and Masculinist Protection: Gendering the Original Stockholm Syndrome. *International feminist journal of politics*, Vol. 17(4), s.595-610.
<https://www.tandfonline.com/doi/abs/10.1080/14616742.2015.1042296>

Empiriskt material:

The White House (2024a). *A Joint Statement from the Governments of the United States, Australia, Bahrain, Belgium, Canada, Denmark, Germany, Italy, Japan, Netherlands, New Zealand, Republic of Korea, Singapore, and the United Kingdom*, . January 3.
<https://bidenwhitehouse.archives.gov/briefing-room/statements-releases/2024/01/03/a-joint-statement-from-the-governments-of-the-united-states-australia-bahrain-belgium-canada-denmark-germany-italy-japan-netherlands-new-zealand-and-the-united-kingdom/> [Hämtad 2025-12-01].

The White House Government (2024b). *Background press call on Recent Attacks By the Houthis*, January 4.
<https://bidenwhitehouse.archives.gov/briefing-room/press-briefings/2024/01/04/background-press-call-on-recent-attacks-by-the-houthis/> [Hämtad 2025-12-01].

U.S. Air Force Central (2024). *AFCENT Commander Statement on Strikes against Houthi positions in Yemen*. January 11.
<https://www.afcent.af.mil/News/Article/3643851/afcent-commander-statement-on-strikes-against-houthi-positions-in-yemen/> [Hämtad 2025-12-01].

U.S. Department of War (2024a). *Statement by Secretary of Defence Lloyd J. Austin III on Coalition Strikes in Houthi-Controlled Areas of Yemen*. January 11.

<https://www.war.gov/News/Releases/Release/Article/3643830/statement-by-secretary-of-defence-lloyd-j-austin-iii-on-coalition-strikes-in-ho/> [Hämtad 2025-12-01].

The White House (2024c). *Statement from President Joe Biden on Coalition Strikes in Houthi-Controlled Areas in Yemen*. January 11.

<https://bidenwhitehouse.archives.gov/briefing-room/statements-releases/2024/01/11/statement-from-president-joe-biden-on-coalition-strikes-in-houthi-controlled-areas-in-yemen/> [Hämtad 2025-12-01].

U.S. Department of War (2024b). *Pentagon Press Secretary Maj. Gen. Pat Ryder Holds a Press Briefing*. January 17.

<https://www.war.gov/News/Transcripts/Transcript/Article/3648236/pentagon-press-secretary-maj-gen-pat-ryder-holds-a-press-briefing/> [Hämtad 2025-12-01].

U.S. Department of War (2024c). *Pentagon Press Secretary Air Force Maj, Gen. Pat Ryder Holds Press Briefing*. February 5.

<https://www.war.gov/News/Transcripts/Transcript/Article/3667341/pentagon-press-secretary-air-force-maj-gen-pat-ryder-holds-a-press-briefing/> [Hämtad 2025-12-01].

U.S. Department of War (2024d). *Deputy Pentagon Press Secretary Sabrina Singh Holds a Press Conference*. March 14.

<https://www.war.gov/News/Transcripts/Transcript/Article/3707825/deputy-pentagon-press-secretary-sabrina-singh-holds-a-press-conference/> [Hämtad 2025-12-01].

U.S. Department of War (2024e). *Deputy Pentagon Press Secretary Sabrina Singh Holds an Off-Camera, On-the-Record Press Briefing*. April 29.

<https://www.war.gov/News/Transcripts/Transcript/Article/3759197/deputy-pentagon-press-secretary-sabrina-singh-holds-an-off-camera-on-the-record/> [Hämtad 2025-12-01].

U.S. Department of War (2024f). *Transcript of Senior Defense Official Background Briefing on This Week's Gulf Cooperation Council Meetings*. May 20.

<http://war.gov/News/Transcripts/Transcript/Article/3784178/transcript-of-senior-defense-official-background-briefing-on-this-weeks-gulf-co/> [Hämtad 2025-12-01].

U.S. Central Command (2024). *May 30 U.S. Central Command Update*. May 30.

<https://www.centcom.mil/MEDIA/PRESS-RELEASES/Press-Release-View/Article/3791906/may-30-us-central-command-update/> [Hämtad 2025-12-01].